

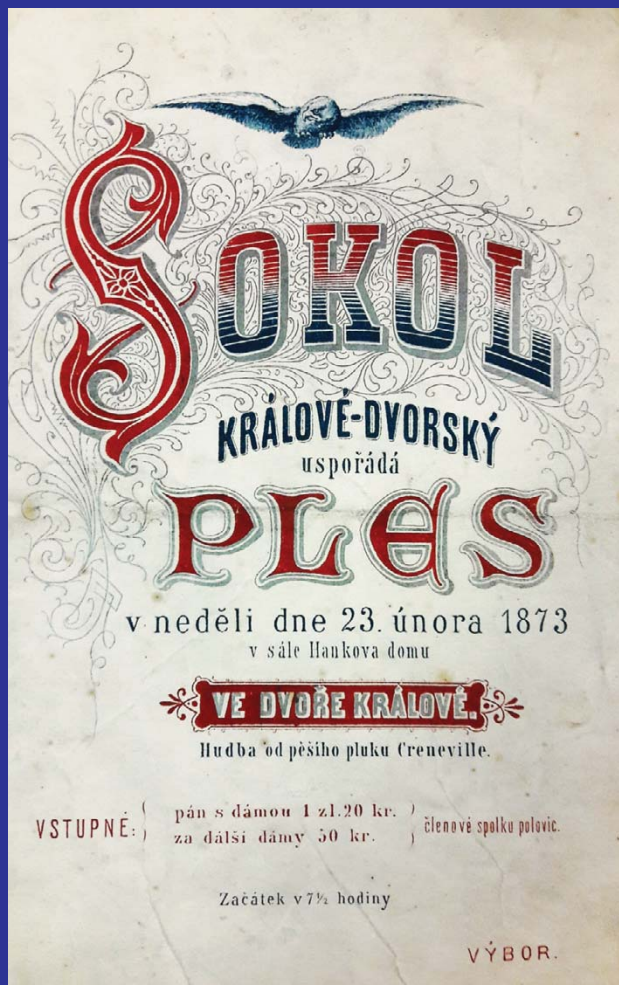

ZPRÁVODAJ

SOKOLSKÉ ŽUPY PODKRKONOŠSKÉ-JIRÁSKOVY

VZPOMÍNKA NA DOBU, KDY JSME JEŠTĚ MOHLI TANČIT...

SOKOL
KRÁLOVÉ-DVORSKÝ
uspořádá
PLES
v neděli dne 23. února 1873
v sále Hankova domu
VE DVORE KRÁLOVĚ.
Hudba od pěšihó pluku Creneville.
VSTUPNÉ: pán s dámou 1 z 1.20 kr. členové spolku polovic.
za další dámy 50 kr.
Začátek v 7½ hodiny
VÝBOR.

V sobotu 10. ledna 1925 V hostinci pana Adamíry
PLES
TĚLOCVIČNÉ JEDNOTY „SOKOL“ VE VLKOVĚ
Začátek v 7 hodin večer
Vstupné za osobu 7 Kč v. z. d. Hudba p. Runkase
V. Meindl, Játomař.

ŠIBŘINKY
tělocvičné jednoty „Sokol“
v Dobrušce
v místnostech spolkových
dne 9. ledna 1887.
Začátek v 7 hod. Vstupné: Maska pán 50 kr.
Dáma vstup volný.
Nemaskovaný pán 1 zl.
Dáma 20 kr.
Jen zvaní a členové jich rodin mají přístup.

TĚL JEDNOTA „SOKOL“ V JOSEFOVĚ
zve uctivě na
ŠIBŘINKY
V SOKOLOVNĚ
V SOBOTU DNE 4. ÚNORA 1928
Ráz:
„CESTA KOLEM SVĚTA“.
Začátek v 8 hod. večer. Vstupné 7 Kč m. z. d.
Hudba třebechovická Předprodej vstupenek
a výdej legitimací pro masky v závodě br. V.
Puldy (telefon č. 9).
Reklamace tamtéž

V sobotu dne 14. února 1925.
Začátek o půl 8. hod. večerní.
Maškarní rej
Tělocvič. jednoty „Sokol“ ve Vlkově
v hostinci p. Hájka.
Hudba p. kapelníka Runkase.
Vstupné 5 Kč m. zem. dávky.
Tiskl Horák, Smřice.

Ve prospěch „Škola“
V sobotu, dne 4. února 1899
V „Hankově domě“
2 s hodin.
Vstupné za osobu
1 zl.
Šibřinky
Spolku divadelních ochotníků
„Hanka“
ve Dvoře Králově n. L.
Výhradně pro zvané!
Zpívá hudba městská
řizem p. Hašky, red. kuru.
Trošob.

SLOVO STAROSTKY

Vážené sestry, vážení bratři,

zdravím vás opět po roce, který za poslední desítky let nikdo z nás nezažil. Po roce zákazů, omezení a do dnešní doby i nemyslitelných zásahů do sokolského života. Z důvodu probíhající pandemie jsme museli skončit nejen se cvičením v sokolovnách, ale i ve venkovních areálech, a na dlouho jsme museli opustit i naše kulturní projekty. Ale jak na dalších stránkách píšete „sokola covid neskolí“. A máte pravdu. V polovině loňského roku jsem se obávala, že nebude náš sokolský zpravodaj čím naplnit. Jak při prolistování zjistíte, byly to opravdu obavy zbytečné.

Hned v březnu se některé jednoty pustily do natáčení metodických videí, podle nichž se cvičilo nejen v naší župě, ale některá přenášela i Východočeská televize. Mnozí z vás vymýšleli nové projekty, šli roušky, chodili jste na procházky, dvorští sokolové organizovali Sokolíkovi stezky, aby sokolský život udrželi i v těžké době. V letním nadechnutí se mnohé jednoty pustily do organizování sokolských táborů, ale na podzim jsme se zase museli stáhnout z veřejného života. Nicméně jsme ještě stihli v mnoha jednotách zorganizovat pietní akce k 8. říjnu, v Jaroměři, v Josefově a ve Dvoře Králové odhalit pět Kamenů zmizelých. Další kameny budou přibývat i v roce 2021.

Tento rok ale přinesl do života v župě i mnohé zprávy pozitivní – bylo nádherné sledovat dokončování zázemí v sokolovně v Novém Hrádku a výstavbu moderního venkovního areálu. Před zdejší jednotou nezbývá než smeknout, proinvestovali tam za poslední roky už neuvěřitelných 26 milionů korun. Velká poklona patří i vedení Sokola v České Skalici, kde se po získání ministerské dotace v první polovině roku 2020 pustili do generální opravy sokolovny za téměř 20 milionů korun a už mají hotovo. Oba projekty se podařily díky výtečné spolupráci a spolufinancování více subjektů – sokolských jednot, městyse a města, Královéhradeckého kraje, naší sokolské župy, dalších dárců a v případě Nového Hrádku i příspěvku ČOS. Jsem hrdá na to, co jste dokázali a bylo mi ctí pomoci alespoň dobrou radou, která však v důsledku přinášela i potřebné finance. Už v prvním roce tři z našich jednot dokázaly podat kvalitní projekty v novém dotačním titulu na investice do sportovišť Královéhradeckého kraje. Kromě příspěvku pro Českou Skalici je v župě z těchto prostředků vylepšené hřiště v Krčíně a novými okny se může pochlubit i sokolovna ve Vlkově. V prosinci jste mohli udělat radost vašim členům alespoň krásnými sokolskými hrnečky, které jsme nechali pro zájemce jako župa vyrobit s hrdým heslem JSEM SOKOL.

Radost ale musí být vždycky vykoupena i bolestí. Naše sokolské řady 11. července nečekaně opustila dobrá duše naší župy sestra Danuše Lipovská. Děkuji ještě jednou všem, kteří jste se s ní o prázdninách přišli v hojném sokolském počtu rozloučit a doprovodit ji do nebeské sokolovny.

Odchodem jednoho člověka ale život nekončí. V září jste si zvolili nového jednatele župy br. Jiřího Pacáka z Úpice a župní administrativu jsem převzala já jako starostka župy. V době konání malého počtu akcí jsme se koncem roku společně statečně vyrovnali s vyúčtováním všech dotací. Doufám, že to v roce 2021 zvládneme zas.

Ve stále nelehké době, kdy nikdo z nás neví, co rok 2021 přinese, mi nezbývá než se s vámi rozloučit pozdravem „Virus zmar“! Musíme si přát, aby tato doba nejistoty co nejdříve pominula a mohli jsme se opět s chutí pustit do společných sokolských činností.

Helena Rezková, starostka župy

CENA SOKOL ROKU PRO SOKOLKY Z NAŠÍ ŽUPY

První místo v kategorii Vzdělavatelský počin roku 2019 v prestižní anketě Sokol roku, kterou pořádá Česká obec sokolská, převzaly v září 2020 také Helena Rezková a Pavlína Špatenková z naší župy. Sokolky získaly cenu za autorství knihy Nebylo jim souzeno žít, i za pořádání besed k tomuto tématu osudů popravených a umučených členů Sokola za 2. světové války a za umístění prvních sokolských Kamenů zmizelých na území Královéhradeckého kraje.

Ocenění převzaly v Tyršově domě v Praze z rukou vzdělavatele ČOS bratra Michala Buriana a Jakuba Flejšara, autora originální ceny (sokola vyvedeného v kovu).

Sokol roku: v této anketě se vyhláší nejlepší sportovci a sportovní kolektivy v kategoriích mládež do 18 let, junioři do 23 let a dospělí, dále nejlepší trenéři, cvičitelé, sportovní kolektivy, objev roku, Cena fair play Aloise Hudce a kulturní a vzdělavatelský počin roku.

(pš)

Helena Rezková a Pavlína Špatenková s umělecky ztvárněným Sokolem roku

ROZLOUČENÍ SE SESTROU DANOU LIPOVSKOU

Po celé župě Podkrkonošské–Jiráskové se v neděli 12. července rozletěla smutná zpráva, že 11. července nečekaně opustila naše řady sestra Danuše Lipovská, dlouholetá členka, činovnice a cvičenka Sokola Náchod a jednatelka župy Podkrkonošské–Jiráskovy.

Dana vstoupila do řad Sokola Náchod hned po jeho obnově v roce 1990 a brzy začala pracovat na župě jako hospodářka. Její pracovitost, ochota, spolehlivost i dobrá nálada, kterou šířila kolem sebe, byla vždy zárukou

výborné spolupráce se župní kanceláří. Dana dokázala doslova zařídit nemožné ihned a zázraky do tří dnů. Nikdy jsme od ní neslyšeli, že něco nejde, že to nestihne, nebo nezávládně. Díky svému původnímu povolání projektantky dokázala pro všechny jednoty provést pasportizaci majetku, poradila si však i s dotacemi a dalšími záležitostmi, se kterými se potýkají všechny neziskové organizace. Časem se stala jednatelkou župy. Ne-

Na sletu 2006

Sokolská dovolená na ostrově Brač 2019
– Dana u sochy Matky Terezy

chyběla na žádné pietní akci, na které vždy reprezentovala Sokol v sokolském kroji. Byla také pilnou cvičenkou, když nacvičila sletové skladby pro všechny porevoluční slety. Nechyběla ve sletových průvodech ani na všesokolských sletech v Praze. Až do poslední chvíle, přestože již překročila osmdesátku, pracovala neúnavně v župní kanceláři. Nyní kancelář osiřela. Sestra Dana a její zlaté srdce bude chybět nejen rodině, ale také celé široké sokolské rodině.

Dano, ať je Ti země lehká, nikdy na Tebe nezapomeneme!

Za Sokolskou župu Podkrkonošskou–Jiráskovou

P. Špatenková, župní vzdělávatelka

ODEŠEL SOKOL JIŘÍ VÍTĚZNÍK

V letošním roce dali královédvorští sokolové poslední nazdar bratru Jiřímu Vítězníkovi. Narodil se v roce 1932 do sokolské rodiny. Jeho maminka Lída byla cvičitelkou žákyň a tatínek Antonín vzdělavatelem jednoty. A tak malý Jirka se svými bratry trávil v Sokole své dětství.

Mladá sokolská léta převala nacistická okupace. Po válce se celá rodina okamžitě zapojila do sokolské práce. Jirka se věnoval gymnastice, atletice, lyžování a dalším sportům. Jako dorostelec se zúčastnil památného XI. sletu v roce 1948. S celou sokolskou obcí prožíval nejen radostné sletové dny, ale také následky, které za odvážný postoj sokolů vůči nastupujícímu komunistickému zřízení přišly. Rodiče i synové Sokol opustili. Sokol byl zrušen.

Otec Antonín se podílel na obnově Sokola ve Dvoře Králové v roce 1968, byl opět zvolen vzdělavatelem a také sepsal sokolské paměti pro Památník Sokola, který bohužel již nemohl vyjít. Po celá léta Vítězníkovi přechovávali pozůstalost po náčelnici sestře Valerie Bierové, kterou teprve po Sametové revoluci předali do sokolského archivu.

Bratr Jiří během listopadových dní 1989 slíbil jménem všech dvorských sokolů, že se pokusí Sokol obnovit. Cítil povinnost vůči svým předkům, kteří se převratu nedožili, a svůj slib dodržel. Společně s dalšími věrnými sokoly napnul své síly k obnově jednoty. Podílel se na jednáních o navrácení majetku, rekonstrukci tábořiště na Ježkově i na další sokolské činnosti. Účastnil se pilně sletových nácviků a všech vystoupení a také dalších sokolských aktivit – cvičení, nácviku České besedy i šibřinek. Na čas se stal starostou královédvorského Sokola.

Doprovázel sokoly při odjezdu na slety, kdy na svém automobilu vozil megafon, ze kterého hrály sokolské pochody, a Jiří informoval veřejnost, jaká akce je před námi. Stejným způsobem doprovázel také sokolské sletové štafety. Při té poslední to byl právě on, kdo štafetu jako nejstarší rozbíhal a předával kolík nejmladší sokolské generaci. A hrdým sokolem zůstal do svých posledních dní.

Bratře Jiří, děkujeme Ti za všechnou práci, kterou jsi vykonal pro Sokol, nikdy na to nezapomeneme! Tvoje značka osiřela. Posíláme Ti nahoru do nebeské sokolovny poslední NAZDAR!

S bratrem Vítězníkem jsme se rozloučili se sokolskými poctami, kdy čestnou stráž nad rakví drželi bratři v krojích.

Pavla Špatenková

NEJEN SOKOLOVĚ UCTILÍ PAMÁTKU POPRAVENÝCH

Až nečekané množství lidí se v neděli 5. července již tradičně sešlo na třech místech u pomníků připomínajících jména popravených členů a spolupracovníků sokolské odbojové skupiny S21B, která v červnu roku 1942 ukrývala na Bohdašíně a Končinách u Červeného Kostelce parašutistu z výsadku Silver A Jiřího Potůčka s vysílačkou Libuší. Za tuto odbojovou činnost zaplatilo 17 nich životem, když byli 9. července 1942 zastřeleni na Zámečku v Pardubicích. Tím ale vše neskončilo a další spolupracovníci odbojové skupiny umírali na popravistiích v průběhu války dál.

Záštitu nad akcí převzala Martina Berdychová, náměstkyně hejtmána Královéhradeckého kraje, která u pomníku na Končinách ocenila zásluhy Antonína Burdycha (86 let), syna popravených manželů Burdychových, který po celý život absolvuje stovky besed ve školách, spolcích, obcích apod., kde jako přímý účastník událostí v roce 1942 předává poselství těchto tragických událostí dalším generacím.

Dalšími významnými hosty, kteří přijeli uctít památku obětí sokolské odbojové skupiny, byli například poslanec Parlamentu

ČR Pavel Bělobrádek a br. Miroslav Kroc, starosta obce Břasy na Rokycansku, kde Jiří Potůček vyrůstal. Přítomni byli dále zástupci Československé obce legionářské a dalších spolků, představitelé Malých Svatoňovic, města Červený Kostelec, zástupci mnoha jednot z naší župy, potomci popravených i pamětníci událostí v roce 1942.

Helena Rezková

Pietní akt na Bohdašíně

U pomníku v Malých Svatoňovicích

Zleva Martina Berdychová, vedle ní Miroslav Kroc

Sokolská pocta na Končinách

Antonín Burdych, Pavlína Špatenková a Helena Rezková

PIETNÍ AKTY

V PARDUBICÍCH A SEZEMICÍCH

Na pietním aktu „Silver A v paměti tří generací“ zastupovaly 9. ledna 2020 naši župu Helena Rezková s Pavlínou Špatenkovou. V Pardubicích si společně s dalšími účastníky připomněli výročí zahájení vysílání vysílačky Libuše na našem území v roce 1942. Na bývalém popravišti Zámeček tak byly připomenuty oběti heydrichiády. Za naši župu k pomníku položili květiny starostka Helena Rezková a Antonín Burdych, potomek popravené rodiny, která na Končinách u Červeného Kostelce ukrývala Jiřího Potůčka právě s vysílačkou Libuší. Další pietní akt se v tentýž den konal v Sezemicích, rodišti velitele desantu Silver A Alfréda Bartoše.

Pavčina Špatenková

Antonín Burdych a Helena Rezková na Zámečku v Pardubicích

EVA TREJBALOVÁ SENIORKOU ROKU

Výjimečné seniory a seniorské kluby z celé republiky ocenil při příležitosti Mezinárodního dne seniorů již poosmé projekt SenSen (Senzační senioři). Seniorkou roku 2020 se stala Eva Trejbalová (86), bývalá dlouholetá náčelnice naší župy. Sestry a bratři ji dobře znají z její práce v Sokole Náchod, po přestěhování do Prahy (kde má dceru) pokračuje neúnavně v Sokole Dejvice, kde se věnuje především starším ženám v oddíle jógy a svým aktivním přístupem k životu motivuje a inspiruje i o 20 let mladší cvičenky.

Evo, jménem naší župy blahopřejeme a přejeme hodně elánu do dalšího sokolského života!

(hr)

Eva Trejbalová nestárne

SOKOLSKÁ KAPKA KRVE

Již šestým rokem zdravotní komise ČOS vyhlašuje korespondenční soutěž Sokolská kapka krve. Naše jednota ve Dvoře Králové se do této soutěže zapojila již popáté. Pravidelně dávají krev či plazmu tři naši sokolové. Jsme rádi, že kromě dobrého pocitu, že pomáhají zachraňovat lidské životy, byli oceněni odznakem Sokolská kapka krve.

(pš)

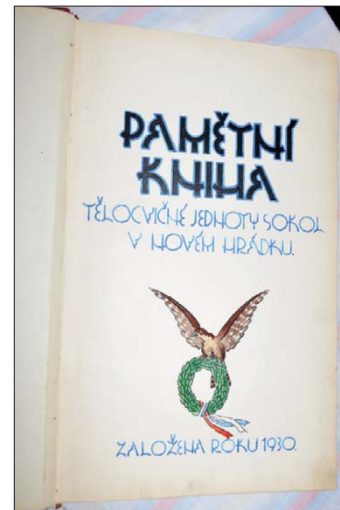

KRONIKA SE VRÁTILA NA HRÁDEK

Do Tělocvičné jednoty na Novém Hrádku se po mnoha letech vrátila sokolská kronika, založená zdejšími sokoly v roce 1930. Prvními, kdo se po desetiletích měly čest do kroniky podepsat, byly při návštěvě jednoty 15. září 2020 náměstkyně hejtmana Královéhradeckého kraje Martina Berdychová společně se starostkou naší sokolské župy Helenou Rezkovou.

Martina Berdychová

NAPEKLY PRO DOMOV DŮCHODCŮ

Sokolky a ženy z Vlkova napekly začátkem prosince na 10 kg vánočního cukroví a dalších dobrot pro Domov důchodců v Černožicích nad Labem. Akci iniciovala zdejší sokolská jednota.

Předávající zástupkyně Sokola Vlkov pak tlumočily všem ženám v obci, které si našly čas a napekly, velké díky od sestřiček i klientů. Bylo to pro ně vítané zpestření v adventní době poté, co se i tady několik týdnů potýkali s velkým rozšířením nákazy covidem-19.

Napečeno pro domov důchodců

PAMÁTNÝ DEN SOKOLSTVA PŘIPOMNĚLI I NA NOVÉM HRÁDKU

I letos si Památný den sokolstva 8. října připomněli sokolové na Novém Hrádku. Protikovidová opatření neumožnila setkání v sokolovně, proto tentokrát pietní akt přesunuli na náměstí. Náčelník jednoty Pavel Sobotka seznámil přítomné s pohnutým příběhem zdejších sokolů za 2. světové války. Každý si přitom uvědomil, jak odvážné tady měli předky a že dnes mohou být právem hrdi na to, že mezi sokoly stále patří.

Starosta župy Vojtěch Koláč, náčelník jednoty Josef Vondřejc a pokladník jednoty Josef Světlík zaplatili v boji za svobodu svými životy. „Neměli bychom však zapomínat ani na ostatní naše statečné sokoly: náčelníci jednoty Madlu Lepšovou, Josefa a Annu Slavíkovy, Josefa Tvrdého, Josefa Suchánka, Ferdinanda Hromádka, Josefa Hejdu, Bohumila Bubeníčka, bratra Malinského a další, kteří byli za ukrývání členů odbojové skupiny Obrana národa Albína Sládka a majora Josefa Matohlíny zatčeni, mučeni, posláni do koncentračních táborů, ale přesto dokázali mlčet a nikoho z dalších členů odboje neprozradili. Naši vzpomínku si určitě zaslouží i Jaromír Picka, který po obsazení země odbojovou činnost v Novém Hrádku organizoval, nebo statečný velitel zdejší četnické stanice Josef Hruška, který nejenže o odboji věděl a nic neprozradil, ale navíc odbojáře včas varoval, když se gestapo vydalo na Nový Hrádek zatýkat. Za tuto svou činnost rovněž skončil v koncentračním táboře.

Sokol a jeho ideály ale přesto žily po válce dál. Řada sokolů, kteří pokračovali ve cvičení po únoru 1948, se snažila udržet kontinuitu sokolského hnutí. Nejinak tomu bylo i na Novém Hrádku a je třeba před těmito bratry a sestrami smeknout a poděkovat jim, protože jinak bychom tady dnes nestáli. Je na nás, abychom pokračovali v tom, za co naši předkové tak urputně bojovali, abychom bránili svobodu a demokracii. Nějaký čas se nám mohlo zdát, že už zde svoboda a demokracii máme a není za co bojovat, ale nyní vidíme, že tomu tak není. Poprvé po 2. světové válce byl plošně na území celé České republiky vyhlášen nouzový stav, a to dokonce opakovaně. A každý nouzový stav, ať už je vyhlášený z jakéhokoliv důvodu, je především drastickým omezením svobody a demokracie. Budme proto ve střehu a připraveni hájit sokolské ideály. Ty ideály, kvůli

SETKÁNÍ U SOKOLSKÉ LÍPY V ÚPICI

Také v letošním roce se sokolové a další příznivci sešli 8. října u „sokolské lípy“ v Úpici. Krátce si připomněli události, které se staly v noci ze 7. na 8. října 1941, kdy byla zahájena Akce Sokol a došlo k pozatýkání předních představitelů Sokola na úrovni ústředí, žup i jednot a následně byli deportováni do koncentračních táborů. Konce války se většina nedožila.

V letošním roce nám sice počasí přálo, ale nepřála nám epidemická situace. Přes nepříznivou situaci spojenou s výskytem onemocnění covid-19 se sešlo poměrně hodně sokolů a další občanů, kteří chtěli touto formou uctít památku sokolských obětí. Na řeku bylo vypuštěno okolo 50 lodiček, které ve tmě nesly své světlo korytem řeky Úpy.

Za T. J. Sokol Úpice Libuše Růckerová

Shromáždění u kašny

kterým stálo za to našim předkům obětovat svoje životy,“ pronesl u příležitosti pietního aktu k památnému dni náčelník jednoty Pavel Sobotka.

Sokolové se pak shromáždili u kašny a zazpívali státní hymnu. To už v úplné tmě nádherně vyniklo světlo malých svíček, které jsme pouštěli na dřevěných lodičkách po hladině kašny. Lodičky pro nás vyrobili Zdeněk a Liduška Martínkovi. Po celou dobu pietního setkání držel čestnou stráž bratr vzdělavatel Jiří Hlaváček se sokolským praporem. Podvečerní setkání se v této dojemné atmosféře hluboko zapsalo do srdcí novohrádeckých sokolů. **(nh)**

8. ŘÍJEN V ČESKÉ SKALICI

Sokolská vlajka na radnici v České Skalici

Yvňšením sokolské vlajky na radnici a na sokolovně byl Památný den sokolstva připomenutý i v České Skalici. O událostech z okupace a o pronásledování sokolů si vyprávěly také děti při cvičení v českoskalické sokolovně.

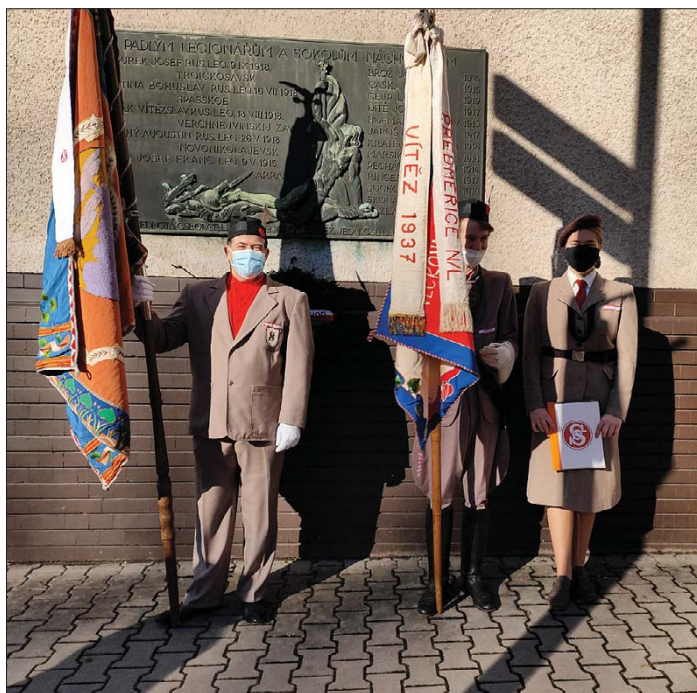
Vzpomínání v sokolovně

Věrná garda u sokolské lípy

PAMÁTNÝ DEN V SOKOLE NÁCHOD

Náchodští sokolové si letos připomněli Památný den sokolstva nejen u pamětní desky na zdejší sokolovně, kam se přišel poklonit i starosta Náchoda Jan Birke, ale za slunečného počasí vystoupali v krojích na střechu sokolovny, kde bylo možné pořídit krásné snímky s náchodským zámekem. V podvečer pak ani letos nezapomněli poslat po řece Metuji sokolská světla za padlé a umučené sokoly.

Pietní akt před sokolovnou

SPORTOVEC ÚPICE 2019

Vyhlášení ankety Sportovec Úpice 2019 proběhlo v divadle Al. Jiráka 25. února 2020. Naše jednota do této ankety navrhla tři nominace. Dva nominovaní byli v kategorii mládež, a to Filip Luštinec a Eliška Machová. Oba za své výsledky na převoru ČOS

ve všestrannosti. Třetí nominací byl kolektiv dorostu ve složení Adéla Justová, Eliška Mesnerová, Bohumil Šitina, kteří na přeboru ČOS v zálesáckém závodu zdatnosti získali

zlato. Všem oceněným gratuluji a do další sportovních bojů přeji hodně úspěchů.

Libuše Růckarová

Reprezentanti Sokola v Úpici s Janem Pirkem

V NAŠÍ ŽUPĚ PŘIBYLO PĚT KAMENŮ ZMIZELÝCH

Také v letošním roce si sokolstvo připomnělo 8. října Památný den sokolstva, již podruhé jako Významný den ČR. Tři jednoty v župě při této příležitosti odhalily dalších pět Kamenů zmizelých sokolským hrdinům.

Při této příležitosti památného dne byla vyvěšena na městském úřadě ve Dvoře Králové n. L. sokolská vlajka, kterou ráno donesla krojovaná sokolská četa. Odpoledne pak byly odhaleny nové tři Kameny zmizelých Josefu Šonkovi, Jiřímu Řezníčkovi a Eduardu Zbrojovi.

Josef Šonka pracoval jako úředník banky. Do Dvora Králové přišel začátkem 30. let a stal se členem zdejšího Sokola. Osudným se mu během heydrichiády stala právě příslušnost k Sokolu a záliba ve sbírání zbraní. Byl zatčen 9. června a 15. června 1942 popraven v Pardubicích na Zámečku. Kámen zmizelého je odhalen v ulici Josefa Hory č.p. 34, kde Šonkovi bydleli.

Josef Šonka

Jiří Řezníček, absolvent gymnázia, úředník, před válkou dorostenec Sokola, byl zapojen v protinacistickém odboji. Podporoval rodinu popraveného Karla Ježka. Když vypuklo ve Dvoře Králové povstání, nabídl svůj motocykl a vezl velitele povstání majora Čeňka Matějku k vyjednávání ke škole II. obvodu (nyní ZŠ 5. května). Tam byli oba zákeřně zavražděni.

Podplukovník letectva in memoriam **Eduard Zbroj**, absolvent gymnázia, důstojník z povolání, člen Sokola. Bojoval u 311. československé bombardovací peruté RAF.

Zahynul 4. prosince 1944 v letounu Liberator, když se zřítil po startu z letiště Tain. Je pochován na zdejším hřbitově. Kameny bratřím Řezníčkovi a Zbrojovi jsme odhalili před vstupem do dvorského gymnázia. Možná si někdo klade otázku, proč byly kameny odhaleny právě tady. Důvodem je, že oba padlí bydleli v místech, kde by kameny málokdo našel.

Záštitu nad odhalování kamenů zmizelých převzal i v letošním roce starosta

Eduard Zbroj

města Ing. Jan Jarolím, zúčastnila se ho i starostka župy Podkrkonošské–Jiráskovy Helena Rezková. Kámen svému otci odhalil Josef Šonka a pietního aktu se účastnil i jeho vnuk letec Martin Šonka.

V závěru pietních aktů byla položena kytice k pomníku padlých sokolů na stadionu, a poté se konal tradiční večer sokolských světél.

Další dva Kameny zmizelých jsou od stejného data odhaleny na území města Jaroměře. Tělocvičná jednotka Sokol Jaroměř–Josefov odhalila kámen **Antonínu Ivanovovi**, legionáři, který se po návratu z Ruska stal se vojákem z povolání. Od mládí nadšený pro práci v Sokole, sám byl výborným gymnastou. Stal se náčelníkem jednoty, náčelníkem okrsku župy Podkrkonošské–Jiráskovy a ve 30. letech byl jednatelem Sokola Josefov. Hned od počátku okupace se zapojil do sokolského odboje. Byl vězněn v Hradci Králové, v Praze na Pankráci, poté deportován do Malé pevnosti Terezín a odtud do Mauthausenu. Stanným soudem v Praze byl 29. září odsouzen v nepřítomnosti k trestu smrti a 24. října popraven střelou do týla. Zůstal po něm syn Miroslav (1929–1999), budoucí spisovatel, a nemocná manželka. Kámen byl odhalen v Guldově ulici č.p. 67.

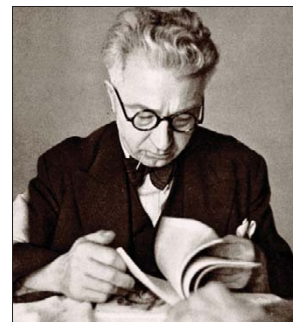
Tělocvičná jednotka Sokol v Jaroměři pak odhalila kámen na náměstí ČSA před domem č.p. 28 **Aloisi Šmahelovi**, jaroměřskému knihkupci, nakladateli a jednateli T. J. Sokol Jaroměř. Za války se zapojil do sokolské odbojové organizace v župě Podkrkonošské–Jiráskově. Zatčen byl 9. června 1942, vězněn v Hradci Králové a odsouzen stanným soudem v Praze k trestu smrti pro schvalování atentátu na Reinharda Heydricha a podporování osob říši nebezpečných. Přivázán ke kůlu a salvou pěti ran zastřelen 15. června na Zámečku v Pardubičkách. Kámen zmizelého byl odhalen v místě, kde měli Šmahelovi knihkupectví.

Všechny tyto akce proběhly v menších počtech, než je obvyklé, abychom dodrželi vládní nařízení.

Pavλίna Špatenková, Helena Rezková

Antonín Ivanov

Alois Šmahel

Jaroměř – kámen zmizelého pro Aloise Šmahela

Josefov, odhalení kamene pro Antonína Ivanova

Pokračování ze str. 7

Památný den sokolstva ve Dvoře Králové – odhalení kamene zmizelého Josefu Šonkovi

Kameny zmizelých pro Jiřího Řezníčka a Eduarda Zbroje před dvorským gymnáziem

KRÁLOVĚDVORŠTÍ SOKOLOVÉ V DOBĚ PANDEMIE

Všichni jsme se v roce 2020 ocitli v neočekávané situaci. Sokolovna se cvičencům uzavřela a nezbývalo než začít přemýšlet, jakým způsobem nabídnout cvičencům náhradní formu pohybu.

Chtěli jsme je udržet v aktivitě, a tak jsme se rozhodli nabídnout jim alespoň možnost cvičení přes internet. Už ve čtvrtek 12. března jsme přidali na instagram a facebook první příspěvky s gymnasticou a atletickou výzvou. Vybídli jsme cvičence, aby výzvy začali plnit, vyfotografovali se, případně natočili videa se splněnou výzvou. Od té chvíle nám začaly přicházet fotky a videa, jak cvičenci doma posilují, běhají, skáčou přes švihadlo atd. Motivovala je možnost získat body do celoročního hodnocení i to, že až nouzový stav skončí, neztratí nic ze své dobré fyziky, kterou v Sokole získali. Hned první týden vzniklo také metodické video pro gymnasty, jak doma trénovat a posilovat, které natočili bratři Schreiberovi, K. Lukášová a K. Schreiberová natočily videa pro gymnasty, sestry Erbenovy připravily video, jak cvičit v lese, sestry Špatenkové cvičení ve dvojicích, E. Špatenková, M. Vondroušová a N. Chroboková videa pro atlety, sestry Sívrové natočily míčovou školku, E. Špatenková švihadlovou školku a sestry Tomáškovy zase video jak skákat gumu. Další videa vznikla sestřím cvičení, která posílali další cvičenci. Některá tato

Josef Šonka se synem Martinem při odhalení kamene pro otce a dědečka Josefa Šonku

metodická videa dosáhla solidní sledovanosti a některá vysílala dokonce Východočeská televize.

Postupně se do výzev zapojovaly další sokolské jednoty i jiné sportovní instituce a snažily se nabízet dětem i dospělým různé sportovní aktivity, které jsme samozřejmě zprostředkovali také našim cvičencům. Členky Sokola se také aktivně zapojily do šití roušek a pomoci starším bratrům a sestrám.

Fotografie z našich aktivit si můžete prohlédnout na zadní straně obálky.

Pavlina Špatenková

ŠIBŘINKY, PLESY, ZÁVODY... JEŠTĚ PŘED KORONOU

To vše stihli královédvorští, než přišla korona. Dvě naše gymnastická družstva postoupila do přeboru České obce sokolské v TeamGymu. Starším záporním se závod nevydařil a družstvo skončilo na 9. místě. Zato družstvo dorostenek a žen vyšel závod výborně. Přeskok zvládlo naše družstvo ze všech nejlépe. Bylo ohodnoceno 11,550 body, a to bylo o šest desetin více než druhé nejlepší družstvo.

Za akrobacii získaly závodnice druhou nejvyšší známku v závodě. Na první Vyšehrad ztratily závodnice 1,250 bodu. Družstvo na třetím místě ztrácelo na náš tým 0,600 bodu.

Za pódiovou skladbu obdržela děvčata druhou nejvyšší známku, 13,350 bodu, když na Sokol Napajedla ztratila 0,050 bodu. Třetí družstvo na pódiovece, Sokol Vyšehrad ztrácel na druhé místo 0,400 bodu.

V celkovém součtu v kategorii Junior III. zvítězil Sokol Vyšehrad ziskem 36,250 b. před Sokolem Dvůr Králové n. L. 36,100 b. a Sokolem Napajedla 34,550 b. Děvčatům přišli poblahopřát starostka ČOS Hana Moučková, náčelník ČOS Petr Svoboda, místonáčelník ČOS Pavel Strejček a ředitel závodu Slávek Povondra.

O týden později se nedali zahanbit ani atleti, kteří startovali na krajských halových přeborech staršího žactva, dorostu a juniorů v Jablonci nad Nisou. Starší záporně Barbora Sívrová vybojovala stříbrnou medaili ve skoku vysokém (148 cm). Podala také pěkné výkony v běhu na 60 m (8,8 s) a skoku dalekém (443 cm). Magdaléna Vondroušová zaběhla 150 m za 21,93 s a čekalo na ni nepopulární 4. místo. Dorostenka Sára Erbenová byla 3. ve vrhu koule (9,67 m) a ve skoku vysokém (145 cm). Dorostenec Jan Bukovský vyhrál běh na 400 m (54,06 s) a byl 2. na 200 m (25 s), dorostenec Matěj Poličanský vyhrál soutěž ve vrhu 5 kg koule

(11,12 m) a byl 3. v běhu na 200 m (25,02 s). Junior Daniel Hojný získal 2. místo za běh na 1 500 m (4:35,12).

Nejstarší gymnastky si připravily předtančení na ples fotbalistů a školy v Chocni. V obou případech se jejich vystoupení líbila.

Velké přípravy se samozřejmě týkaly dětských šibřinek, které se konaly právě 29. února, a proto byly tématem zimně-letní olympijské hry, které se konají také jednou za čtyři roky.

Cvičitelé zapojili svou kreativitu a vymysleli 12 krásných stanovišť s disciplínami vpravdě olympijskými. Tentokrát se k nám přišlo pobavit skoro sto dětí a šedesát rodičů. Řekněte, kde si můžete vyzkoušet za dvě hodinky skoky do vody, cyklistiku, lety na lyžích, biatlon, běh na lyžích, jízdu na boulicích, sáňkování, fotbal, parkurovou jízdu na koni, kanoistiku i horolezectví, anebo přejít z léta do zimy?

To vše a ještě mnohem víc nabídl náš středníkům šibřinek právě Sokol. Účastníci se mohli také vyfotografovat v oblíbeném fotokoutku a pořadatelé mysleli i na dospělá. Ti si mohli vyzkoušet své znalosti

tuzemských olympijských vítězů. A zájem o kvíz byl velký!

V úvodu šibřinek přinesli běžci olympijskou pochodeň, kterou umístil Matouš na čestné místo a prohlásit OH za zahájené. Byla také vztyčena olympijská vlajka. Gymnastky se představily se svou TeamGymovou pódiovou skladbou a všichni si dali společnou rozcvičku s Jitkou. Následovaly soutěžní disciplíny olympiády, které si účastníci užívali. Na některou disciplínu šli i patnáctkrát. Na každé disciplíně získali

Ondřej Schreiber na okresních gymnastických závodech

nálepku s piktogramy. Kdo získal všech 12 nálepek na vstupenku, mohl vystoupat na stupně vítězů, kde byl slavnostně odekorován originální medailí. Děti i rodiče odházeli spokojení, což bylo pro pořadatele největší odměnou.

Oddíl gymnastů se zúčastnil okresního přeboru v gymnastice, který se konal v Trutnově. O. Schreiber a J. Kortan si poprvé vyzkoušeli atmosféru vloženého závodu, Trutnovský korběl, ve kterém závodí dospělí gymnasté a dorost ve dvojicích na třech náraďích dle vlastního výběru. Kluci skončili na 5. místě. Ostatní hoši změřili síly v gymnastických sestavách v akrobacii, na hrazdě, kruzích a přeskoku. Závod se vydařil a kluci předvedli, co v zimních měsících natrénovali. O. Schreiber poprvé zařadil do sestavy na kruzích obtížný prvek váhu, J. Schreiber poprvé v závodě předvedl tzv. chlebák, což je vzepření na kruzích z visu do vzporu. Ale také další závodníci se vytáhli pěknými výkony a zaslouží pochvalu.

J. Schreiber a M. Holan se stali okresními přeborníky, M. Lukáš a F. Šturm byli stříbrní a M. Halama obsadil bronzovou příčku.

Pavlaína Špatenková

ZÁVOD VE VŠESTRANNOSTI O VYSOKOMÝTSKOU VĚŽIČKU

Jeden z posledních závodů a možností prověřit připravenost na sezónu 2020 byl závod ve Vysokém Mýtě O vysokomýtskou věžičku 8. března 2020. Z naší župy se zúčastnili sportovci sokolských jednot Náchod, Dvůr Králové nad Labem a Úpice. Tento závod byl poslední před uzavřením sportovišť.

Jednotlivé disciplíny byly následující. Děvčata závodila ve sportovní gymnastice ve cvičení na hrazdě a kladině, ve šplhu a v plavání, chlapci ve sportovní gymnastice ve cvičení na hrazdě a prostných, ve šplhu a v plavání. Z celkových výsledků vyplývá, že úroveň všech zúčastněných jednot byla velmi dobrá.

Reprezentanti Sokola Náchod

Celkové výsledky – uvedení vítězové kategorií a jednoty:

Muži – Luštinec Filip – Úpice

Dorostenci - Schreiber Ondřej – Dvůr Králové nad Labem

Dorostenky - Řehůrková Lucie – Náchod

Družstvo Úpice

Žákyně III. – Zelená Kristýna – Náchod

Žákyně II. – Zelená Barbora – Náchod

Žákyně I. – Machová Radka – Náchod

Kategorie žáků I, II, III a IV byly obsazeny z naší župy pouze Jakubem Schreiberem, který dosáhl na 4. místo za hochy z Chrudimi v kategorii žáci III. Závody tak prověřily připravenost během přípravného období.

Jiří Schreiber, Martin Just

Dvorské družstvo

SOKOLOVÉ A SOUTĚŽNÍ SEZONA V SILOVÝCH SPORTECH

Pandemie koronaviru a opatření proti jeho šíření se dotkly všech oblastí našeho života. Silové sporty nebyly výjimkou.

Zpočátku nebylo vůbec jasné, zda letošní závody proběhnou. Již zahájení přípravy na závodní sezónu bylo možné až po uvolnění opatření v polovině měsíce května, což je oproti normálu zpoždění o více než tři měsíce. Závody nakonec byly z původně plánovaných termínů přeloženy, ale došlo ke kumulaci termínů do velmi krátkého období. Za T. J. Sokol Náchod startovali na těchto

závodech Martin Horák, David Horák a Barbora Wicková.

Mistrovství ČR GPC v benchpressu se konalo 22. srpna v Holešově. Všem třem reprezentantům náhodského Sokola se dařilo. Martin Horák získal v kategorii M1 masters zlatu, Barbora Wicková zářila svými výkony v ženské kategorii a vybojovala pro náhodský Sokol také zlatou medaili a David Horák v kategorii teens obsadil 6. místo. Všichni tři závodníci se pak hned 29. srpna zúčastnili pohárové soutěže Mácháč Cup, kde startovali nejen v benchpressu, ale také v mrtvém tahu. Vrcholem sezóny pak bylo Mistrovství Evropy v silovém trojboji, které se konalo v týdnu od 31. srpna do 5. září ve slovenské Trnavě. Martin Horák získal v silovém trojboji v kategorii mužů M1 masters stříbro a v dřepu zlatou medaili. Barbora Wicková opět ovládla kategorii žen a získala také dvě medaile, stříbrnou

v silovém trojboji a zlatou medaili v dřepu. V kategorii žen se tak stala „vítězem vítězů“. Účast na Mistrovství světa v Maďarsku však překazila další opatření proti šíření koronaviru a zavřené hranice Maďarska. Pro závodníky z ČR tak závodní sezóna vyvrcholila již Mistrovstvím Evropy. Všichni tři závodníci tak opět skvěle reprezentovali nejen T. J. Sokol Náchod, ale i město Náchod.

Martin Horák

Barbora Wicková a Martin Horák

David a Martin Horákovi

SOKOLSKÉ STEZKY ZA ZDRAVÍM

Celá covidová situace, kdy děti ani dospělí nemohou společně sportovat uvnitř sokolovny ani venku, nás velmi trápí, a tak jsme si lámali hlavu, jak obohatit sportovní život, a přitom neporušit nařízení vlády. Nakonec nás inspiroval Sokol Jihlava, který připravil tajemné cesty po okolí Jihlavy. To nás nakoplo, a tak jsme se vydali hledat cíle sokolských stezek v nejbližším okolí našeho města Dvora Králové.

Po cestě jsme vymýšleli, jakým způsobem dovedeme případné zájemce k cíli a co tam bude ukryto. Nakonec vzniklo šest sokolských stezek za zdravím. Každá stezka měla vlastní indicie, které pomohly zájemcům najít úkryt, ve kterém byla krabička s bločkem a tužkou. Motivací bylo najít všechny stezky a získat tak od Sokola malý suvenýr.

Vůbec jsme neměli představu, jestli bude o podobnou hru v době podzimních prázdnin zájem a bývali bychom se spokojili i s tím, že jsme se při přípravách krásně prošli na čerstvém vzduchu. Zájem, který od počátků projevil místní, nás mile překvapil a potěšil. Každý den stezkami putovaly dvojice i celé rodiny a projevovaly nám spokojenost na sociálních sítích. Po odhalení všech šesti úkrytů se objevil i smutek, že je hra u konce, a tak vznikla bonusová stezka v oblasti Zátluk. Tu hledali zájemci podle veršovaného návodu a samozřejmě opět podle indicí.

A kam jednotlivé stezky vedly? Na parkoviště ZOO, abychom si připomněli, jak krásně by tam bylo, kdyby..., nad nemocnici a do parku, kde je na podzim moc krásně, na hřbitově jsme zavedli účastníky ke hrobu letce Eduarda Zbroje, kterému jsme 8. října odhalili Kámen zmizelého, samozřejmě nesměla chybět sokolovna a rybníček v Borovičkách.

Po ukončení hry jsme zjistili, že každé ze sedmi stanovišť navštívilo přes sto nadšenců. Všechny sedm krabiček si zapsalo 65 účastníků, celou stezku bez bonusu absolvovalo dalších 34 osob. Další 51 účastníků prošlo čtyři a méně stezek. Takže suma sumárum jsme vytáhli k podzimním procházkám kolem 150 Královédvoráků a dokonce i přespolních. Číslo bohužel nejsou úplná, protože rodiče většinou zapisovali do notýsků pouze své ratolesti, což je škoda.

Po úspěchu se stezkami za zdravím připravili cvičitelé další akci. Tentokrát šlo o Sokolíkovo pohádkovou stezku určenou především menším dětem. Za devět dní se na ní vystřídalo kolem 450 osob, zdaleka nejen děti. Nejmladšímu účastníkovi byly dva měsíce.

Malí i velcí plnili zábavné úkoly na čtrnácti stanovištích. Ty byly motivovány postavami z večerníčků, a tak se nezbytnou výzbrojí na cestu stala papírová večerníčková čepička, kterou neměly jen děti, ale i dospěláci, plyšáčka a čtvernozí mazlíček. Kromě úkolů na stanovištích luštili účastníci tajenku „Večerníček má 55“, a tvořili také slogan jako reklamou na Sokol. Názvy večerníčků, slogan i tajenku společně s fotografiemi posílali tvůrcům stezky.

Po sedm dní byla stezka bez poškození a my jsme si pochvalovali, že v našem městě žijí sami normální lidé. Bohužel zvrát přišel v pátek zrovna ve chvíli, kdy přijela natáčet reportáž o stezce Česká televize. Někdo zničil dvě stanoviště s úkoly a sundal kartičky se sokolíky, které vedly účastníky po stezce. Naštěstí jsme stihli hned v pátek opravit provaz na medvědí stezce a doplnit ukradené kartičky. Druhý den ráno jsme nevěřili vlastním očím. Medvědí stezka byla opět poničena. Vše bylo znovu opraveno a stezka další dva dny fungovala. V pondělí, když jsme šli stezku uklízet, jsme potkali asi třináctiletou slečnu, která právě strhávala ze stromů kartičky. Když nás uviděla, rychle utekla. Jak jsme zjistili, stezka byla už potřetí zničena. Člověku zůstává rozum stát. Komu dělá radost ničit práci druhých?

Přesto nás tyto potíže neodradily od další práce. Další stezka byla určena pro starší děti tak, aby ji mohly absolvovat samy. Šlo o Sokolíkovo městskou stezku. Tentokrát

byla stezka vytyčena na plánu města. Vyznačili jsme 24 stanovišť s otázkami. Účastníci museli místo najít a zjistit správnou odpověď na otázku, která se k místu vztahovala. Tato stezka nebyla úplně jednoduchá, soutěžící při ní nachodili několik kilometrů, přesto se jí zúčastnilo sto osob.

Poslední, tentokrát Sokolíkova vánoční stezka, zavedla zájemce opět do krásné přírody u obce Záborej. Otevřeli jsme ji v sobotu před Štědrým dnem a trvala do 27. prosince. Během devíti dnů jí prošly přes tři stovky lidí. Po cestě bylo 24 zastaveníček, u kterých se mohli účastníci seznámit se známými i méně známými vánočními zvyky. Nejpůsobivější byl závěr stezky s ozdobeným stromčkem, kam nadělovali děti i dospělí zvířátkům něco na zub. Účastníci nakonec došli k osvětlenému betlému ve skále, který se stal zlatou tečkou za jubilejní desátou stezkou.

Celkem prošlo stezkami přes tisíc lidí, což považujeme za velký úspěch. Jsme rádi, že jsme mohli tímto způsobem přispět k aktivnímu životu v době pandemie nejen našich členů, ale všech zájemců o pobyt v přírodě. Děkujeme všem za účast na stezkách, za milé e-maily i fotografie!

Za realizační tým **Pavlna Špatenková**

Sokolské stezky lákaly

ROK 2020 Z POHLEDU JAROMĚŘSKÝCH GYMNASTEK

Rok 2020 byl pro sport dětí velmi náročný. Gymnastky obstály. Zahájily lednové tréninky velmi brzy, aby se co nejlépe připravily na závody a sportovní klání. Soutěží nakonec nebylo mnoho, ale i tak se snaha vyplatila.

V únoru tým zorganizoval Valentýnský závod. Zúčastnilo se přibližně 100 závodnic z celého kraje, získali jsme 18 medailových umístění a týmové zlato zůstalo doma v Jaroměři.

Druhé závody se konaly v Říčanech u Prahy. Konkurence byla obrovská, přesto se nám napříč kategoriemi B (nevrcholová sekce) dařilo. Zuzana Čechová získala zlato, Adéla Pacáková stříbro, Bára Kvapilová, Rozárie Čechová a Nela Vrabcová obsadily bronzovou příčku, Jana Hepnarová skončila 4. a Karin Janičová 9.

Posledním závodem roku se stal březnový Okresní přebor v Trutnově. I tam dívky slavily úspěchy. Adéla Pacáková, Izabela Netalová, Linda Cestrová a Ema Vrabcová se staly okresními přebornicemi a získaly zlaté medaile. Tamara Závodná a Kateřina Čechová vybojovaly medaili stříbrnou. Bára Kvapilová,

Anežka Součková, Jana Hepnarová a Amálie Vejdělková obsadily ve svých kategoriích bronzovou příčku. I ostatní dívky podaly dobrý výkon. Velmi nás mrzí, že dlouhodobá příprava se dále nemohla závodně zúžitkovat, cítili jsme obrovskou formu a byli jsme připraveni bojovat.

Následovala dlouhá závodní pauza, která trvá bohužel dodnes. Přesto jsme nezaháleli a nezahálíme ani nyní. Tréninky jsme protáhli do července, užili si naplno letní soustředění, podzimní sezonu zahájili už v srpnu. Proběhly talentové testíky a přijali jsme nové gymnastky. Vždy, když to situace dovolila, jsme spolu trénovali na nářadí od první do poslední chvíle, kdy to bylo možné. V průběhu etap zavřených tělocvičen trénoval tým z domova. Trenérky upravily dívkám přípravu do domácího prostředí. Na jaře se jednalo o 27 a na podzim o 18 promyšlených

video výzev, za které se sbíraly body. Výzvy plánovaly trenérky, ale točily dívky a motivovaly se tak navzájem. Po návratu vždy proběhlo vyhodnocení a byly rozděleny odměny za aktivitu. Zároveň gymnastky denně posílaly fotografie a videa, jak cvičí, trénují a aktivně sportují. Byly online motivovány k domácímu cvičení a byly jim poskytnuty individuální konzultace a plánování podle jejich potřeb.

Z pohledu trenérek bylo velmi náročné udržet motivaci. Bez vidiny závodů, vystoupení a s minimálním kontaktem v době krizi to jde obtížně. Před Vánoci jsme si však v tělocvičně ověřili, že snaha se vyplatila a náš systém zafungoval. Dívky výkonnost, sílu i pohybový rozsah udržely. Nejen, že nic nezapomněly, ale ještě se posunuly k vyšší výkonnosti. Snad budeme moci v roce 2021 více trénovat společně a také více závodit. Nevzdáme se a budeme připraveni...

Za Gym T. J. Sokol Jaroměř
Kateřina Brzická

VÍCEBOJAŘSKOU PŘEBORNICÍ KRAJE JE SOKOLKA BARBORA ŠÍBROVÁ

Po nucené přestávce a zahájení tréninků absolvovali sokolští atleti 1. června první závody.

Náš oddíl se zapojil do akce Českého atletického svazu Spolu na startu, do které se přihlásilo na 17 tisíc atletů na 173 stadionech napříč republikou. Ti tak společně zahájili letošní sezonu, která se zpozdila v důsledku koronavirové epidemie. Na dvorském stadionu si zasoutěžilo přes 40 sokolských závodníků, kteří změřili síly v běhu na 60, 300, 800 a 1 500 m, ve skoku dalekém a skoku vysokém, hodu kriketovým míčkem a oštěpem a vrhu koulí. Závodu se zúčastnili zá-

vodníci od nejmladších kategorií po dorost, juniory i dospělé. Všichni společně jsme si v pěkném počasí užili výbornou závodní atmosféru. Odměnou tentokrát závodníkům nebyly diplomy, ale fotografie s podpisem běžce Pavla Masláka, a také malá sladkost ke Dni dětí. Poděkování patří všem organizátorům, kteří přispěli k úspěchu akce a také rodičům, kteří přišli dětem fandit.

V dalších červnových týdnech se již rozběhly krajské soutěže. Družstva přípravků závodila v Náchodě. Děvčatům se podařilo první kolo vyhrát, hoši obsadili třetí místo. Čtyři naši zástupci se zúčastnili Hradeckých vícebojů, které byly krajskými přebory a zá-

roveň oblastním přeborem České obce sokolské. V Hradci Králové se sešlo kolem 150 závodníků od mladšího žactva po dospělé. Nejvýraznějšího úspěchu dosáhla starší zá-
kyně Barbora Šíbrová, která po loňském třetím místě letos soutěž opožděla a mezi třicítkou závodnic sedmiboj vyhrála. Její výkony byly výborné, ve skoku vysokém překonala laťku ve výšce 160 cm, oštěpem dohodila na 28,86 m, v kouli předvedla třetí nejdelší hod. Dorostenka Kateřina Kubičková obsadila v sedmiboji 4. místo. Nejlépe se jí povedl hod oštěpem, když dohodila na 33,76 m. Sokol reprezentovali ještě dva mladší žáci. Matěj Kubiček skončil těsně za medailovými pozicemi na čtvrtém místě. Nejlépe se mu povedl běh na 800 m, který zaběhl za 2:27,82. Martin Palan skončil mezi 19 žáky na solidním 9. místě, mezi hochy svého ročníku pak byl druhý.

Pavla Špatenková

VELIKONOČNÍ TURNAJ VE STOLNÍM TENISE

Tradiční Velikonoční turnaj ve stolním tenise pod záštitou T. J. Sokol Libňatov musel být kvůli všem známým vládním opatřením odložen, přesto se jej však podařilo uspořádat a proběhl v sobotu 16. května.

Klání se zúčastnilo 14 stolních tenistů. V zápasech o postup do finále se utkali přespolní Míra Tyc se Standou Friebelem a v rodinném souboji pak Endlichovi Tomáš a Dominik. Oba zápasy skončily těsnými výhrami 3:2 pro Míru a Tomáše. Ve vyrovnaném finále zvítězil Tomáš Endlich po setech 3:1, druhé místo obsadil Míra Tyc a třetí trochu překvapivě skončil výborně hrající Dominik Endlich.

Po skončení soutěže jednotlivců bylo nalosováno šest párů pro čtyřhru. Ty odehrály vzájemné zápasy v jedné skupině, které rozhodly o celkovém pořadí. Na první místo vystoupali bez ztráty zápasu Pepa Pich se Standou Friebelem. Stříbrné umístění pro sebe vybojovali Jarda Pich ml. s Mírou Tycem a třetí místo brali Tomáš a Dominik Endlichovi.

Jiří Klement

Účastníci turnaje v Libňatově

GYMNASTICKÉ SOUSTŘEDĚNÍ VE VRCHLABÍ 2020

V roce 2020 naše jednota z Police nad Metují připravila již čtvrtý ročník gymnastického soustředění pro chlapce z jednot naší župy. Celkem se ho zúčastnilo téměř 20 chlapců z celkem čtyř gymnastických oddílů. Celý týden se kluci snažili posunout své hranice nejen na všech nářadích ze sportovní gymnastiky, ale i na velké trampolině, v plavání, v akrobatických řadách na airtracku a ještě mnohem více. Soustředění nebylo pouze o cvičení, kromě každodenní kondičky a úkolů Yesmana na kluky čekala i spousta her. Už teď se všichni těšíme na další ročník.

Rozvíčka v tělocvičně

Gymnastické prvky v přírodě

POLICKÉ CVIČENÍ V DOBĚ KORONY

Oddíl gymnastiky Sokola Police nad Metují připravil pro své svěřence v době korony spoustu výzev a úkolů pro cvičení doma. Toto cvičení mělo velký ohlas nejen u dětí, ale i u rodičů. Dokonce se našemu trenérskému týmu povedlo přeložit a připravit tréninkový plán z amerického výcvikového centra. Hned jak situace dovolila se oddíl začal opět scházet na klasických trénincích v tělocvičně nebo v omezeném počtu venku.

Daniel Klimeš

ZÁPASNÍCI SOKOLA RTYNĚ V PODKRKONOŠÍ

V Královéhradeckém kraji jsou jen čtyři oddíly zápasu zaměřené na mládež (zápasí se volným stylem, řeckořímským a ženským stylem): Sokol Hradec Králové, Sokol Borohrádek, Slávia Hradec Králové a Sokol Rtyně v Podkrkonoší.

Ten náš rtyňský na podzim 2020 oslavil již 14 let trvání. Stalo se tak transformací oddílu zápasu Lokomotivy Trutnov do sokolské jednoty ve Rtyni a příchodem zkušených trenérů a vedoucích Dřízala, Janouška a Kadlece. Nedílnou součástí je i nezbytná dotační podpora Města Rtyně, která nám zabezpečuje finance na kvalitní zázemí. Ně-

kolik let trvalo, než jsme oddíl materiálně zabezpečili a dokázali, že to vedoucí myslí vážně, a že tento úpolový sport má budoucnost.

Postupem let svou šanci zkoušeli v našem oddíle nejen domácí rtyňští borci, ale i mladí adepti zápasu z Bohdašína, Kostelce, Zábrodí, Úpice, nebo až z Náchoda a Trutnova.

Začátky v zápasnickém sportu však nejsou jednoduché, vydrží jen ti nejvytrvalejší. Začít se dá již ve čtyřech letech pilováním sportovních dovedností, obratnosti a disciplíny. K prvnímu soutěžnímu zápasu se však dostane mladý borec až v šesti letech, a to po půlroční přípravě. Chlapci a dívky zápasí společně volným stylem. Tento sport je ideální pro hyperaktivní děti, malého drsňáka naučí respektu k soupeři, pomůže ke zdravému a harmonickému tělesnému růstu a naučí sportovně-gymnastickým dovednostem bez rozdílu váhy. Dvouhodinové tréninky jsou vedeny na žíněnkách v kombinaci her a sportovních náradí. Ti nejzapálenější borci si o prázdninách přidávají i letní týdenní soustředění na krajském kempu.

Bude to již nekonečných (v zápasnickém životě) šest let, co to Jakub Novák dotáhl až na mistra republiky 2014 v zápase volným stylem (kat. do 75 kg) a na MČR v řeckořímském vybojoval 3. místo. Nyní vypomáhá s tréninkem a předává své zkušenosti dalším nováčkům pod vedením trenéra Kamila Nováka a Petra Kadlece.

Kvůli pandemii jsme v letošním roce bohužel nemohli uspořádat již 7. ročník rtyňského turnaje ve volném stylu „O putovní pohár starosty města“. Tato akce, která je vedena jako přebor východočeské oblasti v kategorii přípravků a mladších žáků/žákyň láká i oddíly z Prahy (Sokol Vyšehrad a Bohemians Praha). Dvakrát se zúčastnili také borci Slavoj Plzeň.

Ještě jednou všem podporovatelům a fanouškům rtyňského zápasu děkujeme.

Pavel Blažek,

starosta jednoty a trenér zápasu

T.J. Sokol Rtyně v Podkrkonoší - oddíl zápasu

NEJISTÁ SEZONA JAROMĚŘSKÉHO FLORBALU

Stejně jako ostatní amatérské sporty jsou i florbalové soutěže již dlouhou dobu přerušeny a tato sezona se zatím jeví jako ztracená.

Některá družstva stihla odehrát své úvodní turnaje, ale na začátku října byla veškerá činnost přerušena. Hlavní mužský tým Jaroměře stihl odehrát sedm utkání 1. ligy, a tak má jako jedno z mála družstev v soutěži odehrána všechna utkání z rozehraných kol.

Po úspěšném vstupu do sezony a domácí výhře přišla bohužel série smolných závěrů utkání, kdy jsme, přes slibně rozehraný zápas, většinu bodů rozdali soupeřům. V rozehrané soutěži se v tuto chvíli nacházíme s pěti body na třináctém místě.

Poslední utkání jsme odehráli 10. října ve Znojmě a od té doby čekáme na dobu, kdy budeme moci začít trénovat a následně soutěž dohrát. Stále není vedením soutěže řečeno, zda bude soutěž zrušena nebo předčasně ukončena, ale snahou všech je, aby byla druhá nejvyšší soutěž jakýmkoliv sportovním způsobem dohrána. K dnešnímu dni (19. ledna 2021) nikdo nedokáže říct, jak to nakonec dopadne a z našeho pohledu už to není to nejdůležitější. Více než hraní zápasů nás nyní zajímá, kdy se budeme moci ve zdraví sejít a společně si jakkoli zaspovat. A to jak dospělí, tak především děti.

Přejeme všem hodně zdraví, pevné nervy a těšíme se na snad lepší rok 2021.

Výsledky:

5. 9. T. J. Sokol Jaroměř – Z.F.K. Petrovice 4:3

13. 9. Bulldogs Brno – T. J. Sokol Jaroměř 6:0

19. 9. T. J. Sokol Jaroměř – Sokol Brno I EMKOCASE Gullivers 4:5p

26. 9. T. J. Sokol Jaroměř – Kanonýři Kladno 5:6

28. 9. DDQ Florbal Chomutov – T. J. Sokol Jaroměř 6:3

3. 10. T. J. Sokol Jaroměř – FB Hurrican Karlovy Vary 7:10

10. 10. TJ Znojmo LAUFEN CZ – T. J. Sokol Jaroměř 9:8p

Jakub Kubina

Florbalisté Sokola Jaroměř

STŘÍBRO A DVA BRONZY PRO KRÁLOVĚDVORSKÉ SOKOLY

Během jediného měsíce září stihli naši sportovci ve Dvoře Králové se svými trenéry absolvovat nejen tréninky třikrát týdně, ale také celou řadu soutěží a závodů.

Atletický oddíl zahájil svou činnost již o prázdninách na letním sportovním soustředění, kde byl dostatek času ke zlepšování kondičky. Začátkem září pak skočili závodníci rovnýma nohama do krajských přeborů družstev.

Dorost i starší žactvo letos hostovali v družstvech Sokola Jaroměř a svými body přispěli ke druhým místům obou dorosteneckých družstev, ke stříbru a postupu na Mistrovství Čech družstva starších žákyň a bronzu starších žáků. Barbora Sívrová vybojovala titul krajské přebornice ve skoku vysokém výkonem 157 cm, když týden před tím zdolala laťku o výšce 165 cm. Simon Rajsner se stal přeborníkem kraje ve vrhu koulí výkonem 13,69 m.

Dvě žákyně reprezentovaly Sokol na republikovém finále OVOV a dalších devět sokolů postoupilo v barvách ZŠ Schulzovy sady. Anežka Holanová měla velkou motivaci obhájit loňský bronz, nakonec se jí podařilo vybojovat stříbrnou medaili ziskem 7 077 bodů. Tereze Grusové se podařilo získat skvělé 10. místo. Karolínka Lukášová obsadila 4. místo, když jí chybělo k medaili 52 bodů. Josefína Šturmová dosáhla zisku 7 193 bodů a skončila na 5. místě. Martin Palan vybojoval místo 9., František Šturm 17., Michal Lukáš 19., Jakub Schreiber 28. a Jan Dušek 63.

Další velkou atletickou akcí byl již 15. ročník Evropských dětských atletických her, kam jsme vyslali 13 závodnic a závodníků. Nejlépe se závod vydařil sestrám Sívrovým, když nejprve vybojovala Barbora bronz za skok vysoký (158 cm) a druhý den přidala Markéta v nejmladší kategorii bronz za hod míčkem dlouhý 38,04 m. Další úspěchů dosáhli T. Grusová 6. místo ve finále míčku (45,86 m), S. Rajsner 6. místo v kouli (13,23 m), B. Sívrová 8. v oštěpu a 9. v kouli, M. Palan 2. místo ve finále B běhu na 60 m, 5. ve výšce, 10. v dálce. M. Lukáš 6. ve výšce, M. Holan 10. v míčku, F. Šturm 10. v běhu na 600 m, T. Erban 13. v běhu na 800 m, J. Šturmová 15. v oštěpu.

V druhé polovině měsíce proběhlo poslední kolo krajské soutěže přípravků. Družstvo dívek skončilo na výborném 2. místě a postoupilo do finále, hoši skončili na 3. místě, které bylo bohužel nepostupové. Ve finále změřilo síly šest nejlepších družstev dívek i chlapců z celého kraje. Letos naše děvčata na medaili nedosáhla

a skončila na pěkném 4. místě. Proběhla dvě kola krajského přeboru mladšího žactva. Zde vybojoval M. Palan stříbro za 60 m překážek v čase 11,42 s a bronz za skok daleký 438 cm. Adéla Sedláčková dohodila kriketovým míčkem na 51,01 m a získala stříbrnou medaili a Tomáš Erban si doběhl pro bronzovou medaili v běhu na 1 000 m v čase 3:24,47.

Krajského přeboru ve vícebojích přípravků se zúčastnilo 16 našich malých atletů. Jan Seifrt získal mezi hochy 2013 zlato, Barbora Ježová mezi dívkami 2012 stříbro, Viktor Baier mezi hochy 2011 bronz stejně jako Anežka Špačková mezi dívkami 2010.

Župním přeborem, který se podařilo uskutečnit, byl přebor v přespolním běhu na Novém Hrádku. I přes velmi nepříznivé počasí odjelo reprezentovat Sokol Dvůr Králové 37 závodníků od předškoláčků po dospělé a ve vytrvalém dešti vyběhali 20 medailí.

Velkého úspěchu dosáhli Barbora Sívrová a Simon Rajsner, kterým se podařilo svými výkony ve skoku vysokém a ve vrhu koulí nominovat na MČR žactva, které se konalo v Třinci. Ani Báře, ani Simonovi se nepodařilo navázat na výkony ze začátku září, kterých dosáhli na EKAG, kdy B. Sívrová obsadila 3. místo a S. Rajsner 6. místo. Přes tento nezdar je velkým úspěchem, neboť i samotná účast na MČR je motivací do dalšího atletického snažení.

Všem atletům děkujeme za výbornou reprezentaci nejen naší jednoty, ale i našeho města. Městu Dvůr Králové pak děkujeme za trvalou podporu sokolského sportu!

Pavlna Špatenková

Odznak všestrannosti olympijských vítězů v Brně

Družstva našich nejmladších atletů

Kralovédvorští účastníci EKAG

TENISOVÁ LIGA V LIBŇATOVĚ 2020

V roce 2020 se uskutečnil již 11. ročník Libňatovské tenisové ligy pořádané T. J. Sokol Libňatov. Do soutěže se přihlásilo 11 žen a 16 mužů. Celkový počet účastníků tak vzrostl o závratných 10.

Soutěž mužů byla rovnoměrně rozdělena do 1. a 2. ligy s počtem sedmi zápasů na hráče. U žen však významně narostl předpokládaný počet utkání, které bylo třeba odehrát, na deset. Ženy se přesto této výzvy nezalekly, úvahy o rozdělení na dvě soutěže odmítly a své zápasy odehrály v jedné skupině.

V 1. lize mužů, si nejlépe vedl obhájce prvenství Luboš David, druhé místo vybojoval Tomáš Endlich a třetí skončil Tomáš Va-

šata. Druhou ligu mužů vyhrál nadějný mladý chlapec a zároveň nováček v soutěži Ondřej Vašata. Druhý skončil Jaroslav Pich st. a třetí Jan Balcar.

Soutěž žen a soubor o putovní pohár žen ovládl nováček v soutěži Klára Kábrtová, druhá skončila Petra Endlichová a třetí místo vybojovala Šárka Teichmanová.

Na závěr sezóny se vždy koná tradiční vyhlášení vítězů spojené s losováním o vítěze tenisové rakety pro jednoho z účastníků. Kvůli covidovým opatřením jsme o tuto část zatím přišli, ale snad si vše vynahradíme v novém roce. Děkujeme všem, kteří se účastní brigád na tenisovém kurtu a všem,

kteří podporují a mají svůj podíl na rozvoji tenisu v Libňatově. Poděkování patří zejména Obci Libňatov, díky které byl v roce 2020 tenisový kurt rozšířen, oplocen a vybaven novou infrastrukturou, zejména osvětlením.

Na závěr bych chtěl vyzvat všechny příznivce tenisu i začátečníky, aby neváhali a přihlásili se do dalšího ročníku tenisové ligy. Jde o pohyb ve volném prostoru na čerstvém vzduchu a tady si na nás žádný vir nepřijde.

V sobotu 8. srpna se navíc konal již 12. tenisový turnaj čtyřher žen a mužů pořádaný také Sokolem Libňatov. Účast však byla v tomto ročníku velice slušná – 18 mužů a 8 žen.

Tenisu nazdar!

Jiří Klement

Účastníci tenisového turnaje

ZPRÁVY Z ODDÍLU ŠPLHU SOKOLA DVŮR KRÁLOVÉ

Gymnasté a gymnastky Sokola Dvůr Králové nad Labem mají každoročně v soutěžích všestrannosti jednu z disciplín šplh na tyči a šplh na laně. Oddíl šplhu se snaží pokračovat v této tradici.

U chlapců je samozřejmé vyšplhat 4,5 m na laně, ale konkurence je obrovská. V současnosti však máme v oddíle dívky od 8 do 12 let, které dokáží to, co starší chlapci. Naše malé gymnastky už vyhrávají kvalifikační závody na mistrovství ČR ve svých kategoriích v různých městech, a dokonce máme dvě účastnice finále mistrovství republiky 2019. Právě z těchto důvodů byla naše sokolská jednota požádána o pokračování závodů ve šplhu, založených v Hradci Králové, zvaném Ruksakový šplh.

Nestor šplhu 87letý Bedřich Lovák, držitel rekordu ve šplhu uvedený v české Guinnessově knize rekordů, nám osobně předal veškeré údaje, trofeje a informace týkající se závodů. Ve spolupráci s městem Dvůr Králové nad Labem, ředitelkou ZŠ Strž Mgr. Šárkou Šantrochovou, sponzory a členy výboru olympijského šplhu se nám podařilo nakoupit a připravit desetimetrová lana i zařízení na zavěšení a nainstalovat je do sportovní haly ve Strži. V současné době jsme konečně připraveni pořádat republikový závod na nejvyšší úrovni i na délce lana 8 m. Závod byl původně

naplánován na 25. dubna 2020, ale situace neumožňovala ani trénink, ani pořádání závodu. V roce 2021, ve stejném termínu, tj. 25. dubna, bude ve sportovní hale Strž pořádána historicky první Velká cena Podkrkonoší ve šplhu na laně. Veškeré informace budou publikovány.

V průběhu závodu zasadí vnuk Bedřicha Šupčíka pamětní lípu. Právě gymnasta Bedřich Šupčík se stal historicky prvním českým olympijským vítězem, když v roce 1924 vyhrál na olympiádě v Paříži disciplínu olympijský šplh ze sedu do výšky 8 m v čase 7,2 s. Účast na závodech přislíbili také špičkoví čeští závodníci v olympijském šplhu. Všichni věříme, že se současná situace stabilizuje a závody proběhnou v klidu. Tímto bychom rádi pozvali nejen zájemce o šplh, ale i širokou veřejnost, která by měla zájem vidět něco nového.

Výsledky našeho oddílu šplhu v roce 2020 – Velká cena Libčic nad Vltavou, lano 3 m: 1. Anežka Holanová, 2.–8. členky oddílu Sokol Dvůr Králové nad Labem; lano 4,5 m: 2.–5. místo členky oddílu Sokol Dvůr Králové nad Labem; lano 4,5 m ženy: 2. Jana Hurdálková. Velká cena Nového Města nad Metují, lano 3 m: 1. Kateřina Schreiberová, 2. Veronika Josková, 4. Karolína Lukášová; lano 4,5 m ženy: 1. Jana Hurdálková, 2. Anežka Holanová, 3. Kristýna Orlíková.

Jiří Schreiber, trenér a rozhodčí šplhu oddílu šplhu, Sokol Dvůr Králové

STOLNÍ TENIS V JOSEFOVĚ 2

Sokol Jaroměř-Josefov 2 je jednotou, která se zaměřila speciálně na jediný sport, a to stolní tenis. Její hlavní náplní je tréninková a sportovní činnost a zejména výchova mládeže (turnajová a zápasová). V době, kdy byla činnost omezena z důvodů covid-19, nadále pracovala hlavně s mládeží ve sníženém počtu účastníků na tréninkovou hodinu a navýšením počtu tréninkových hodin.

V průběhu roku 2020 se nám podařilo zorganizovat za zvláštních hygienických podmínek čtyři bodovací turnaje Královéhradeckého a Pardubického kraje, kterých se vždy zúčastnilo více než 60 hráčů a hráček. Taktéž se nám podařilo úspěšně uspořádat bodovací turnaj dorostu a staršího žactva České republiky, který jsme uspořádali v Jaroměři v hale ASVAJ a v sokolovně v Lužické ulici celkem na 24 stolech a za účasti 338 hráčů a hráček z celé ČR. Poslední týden v červenci jsme uspořádali příměstskou školu v areálu základní školy v Jaroměři-Josefově, které se účastnilo 14 dětí ve

věku do 10 let. V srpnu jsme uspořádali společně s oddíly SKST Děčín, KST Sparta Čelákovice, Elizza Praha a Baník Most sportovní kemp stolního tenisu, do kterých se zapojil i mnohonásobný československý reprezentant a mistr Evropy Jindřich Panský. Kemp byl využit téměř všemi našimi mládežnickými hráči.

Naši hráči se účastnili všech bodovacích turnajů v ČR a i mezinárodního turnaje Satellite tour v Senci na Slovensku. Naše práce pak byla odměněna zařazením tělocvičné jednoty do sportovních středisek mládeže ČR A.

Naše jednotu se prezentuje družstvem ve III. lize skupiny B, kde po přerušení soutěže zaujímá 7. místo. Dále se prezentujeme v krajských soutěžích dospělých a ve všech soutěžích dospělých v regionu Náchod. Ve všech družstvech jsou zařazeni mládežníci.

Naše činnost by nebyla možná bez dotační podpory Královéhradeckého kraje, trvalého přispívání Města Jaroměř, ČOS

Tak začínáme

a také díky sponzorským darům soukromých subjektů. Za naši podporu všem děkujeme.

Josef Víték, starosta T. J.

KRÁLOVÉHRADECKÝ
KRAJ

Rádi sbíráme medaile a poháry - Ondřej Nápravník a Tereza Cejnarová v bodování nejmladších žáků na 14. místě v ČR

Je to dřina - Jan Novotný a Adam Gorol

Jsmo rádi, když se nám věnují i mistři Evropy - Jindřich Panský s tréninkovou skupinou na letním soustředění

T. J. SOKOL JAROMĚŘ – ODDÍL ATLETIKY 2020

Byl to pro všechny bláznivý rok, a ne jinak tomu bylo v našem oddíle. V lednu si ještě starší atleti užili zimní soustředění v Alpách, mladší žáci to stihli před vládními opatřeními v únoru v Orlických horách, ale sportovní příprava se brzy poté ubírala pouze individuálním směrem.

Jarní příprava běžela hlavně v domácím prostředí, kde jsme děcka drželi různými videi, aplikacemi a dalšími podněty v tréninkovém zápalu. V srpnu jsme ještě pro dorost uspořádali kondiční soustředění v Roháčích, všechna ostatní soustředění pak byla bohužel zrušena.

Prvních závodů jsme se nakonec dočkali až v červnu. Všechna naše družstva se po nucené přestávce vrátila a úspěšně absolvovala krajské přebory. I přes výpadek organizovaných jarních tréninků se naši atleti v krajské konkurenci neztratili.

Mladší i starší žákyně vybojovaly ve svých soutěžích druhá místa. Naše nejmladší dívky

z přípravy postoupily z oblastních kol do krajského finále, kde vybojovaly 4. místo. Stříbrných medailí se v krajském přeboru družstev dočkali dorostenky a dorostenci, kdy nám velkou pomocí byli hostující závodníci Sokola Dvůr Králové. Velkým úspěchem byl postup starších zákyň na Mistrovství Čech družstev žactva, kde děvčata vybojovala krásné 8. místo.

K úspěchům letošního roku patří bezesporu i skutečnost, že atletický oddíl T. J. Sokol Jaroměř byl vybrán mezi sportovní střediska určená k péči o mladé talentované atlety. V kraji jsou taková střediska pouze

čtyři; v Hradci Králové, Trutnově, Novém Městě nad Metují a nově v Jaroměři.

Na podzim jsme byli nuceni zcela změnit systém našich tréninků. A zjistili jsme, že se dá trénovat i za ztížených podmínek – individuálně, v malých skupinkách, testovat výkonnost distančně a zejména běhat i s nejmenšími v zimě na stadionu. Tato příprava se nám zatím osvědčuje a podle účasti na trénincích se zdá, že děti zimní běhání baví. Rok jsme zakončili tradičním Silvestrovským běžáčkem, i když letos si to zaběhl každý v rámci své rodiny či individuálně a své snažení jsme si spojili na našich atletických facebookových stránkách. Sport našťástí děcka baví a pevně věříme, že i v roce 2021 s nadšením vše zvládneme.

Hana Hřivňová a Roman Kopecký

NOVÁ BRADLA VE DVOŘE NOVÉ STOLY UŽ JSOU PŘIPRAVENY NA SEZONU

Letošní kovidový rok nám mnohé nedovolil. Nemohli jsme společně cvičit, trénovat, ani závodit. Naši gymnasté absolvovali pouze jedny gymnastické závody. Nepodařilo se nám vyčerpat některé dotace od Města Dvůr Králové. O to víc nás potěšilo, když nám město povolilo vyčerpat dotace nákupem nových závodních mužských bradel. Zatím si jich hoši mnoho neužili, ale těšíme se už na společné tréninky v sokolovně.

(pš)

Stolní tenis má v Libňatově velkou tradici a jsme rádi, že před dvěma roky začaly tréninky i pro děti. Od listopadu do dubna vždy ve čtvrtek se pravidelně scházelo cca 10 dětí, převážně kluků na sále v kulturním domě. Vždy bylo nutné nanosít a smontovat stoly. K tomu bylo potřeba, aby se sešli minimálně dva silní dospěláci. Proto jsme v roce 2019 zahájili obměnu stolů a koupili dva nové mobilní. Zjednodušila se tak příprava i výkony.

Proto jsme v roce 2020 požádali o dotaci na podporu Mládežnického stolního tenisu Královéhradecký kraj. Získali jsme 20 000 Kč a zakoupili dva nové mobilní stoly a dvě nové sítky. V tuto chvíli bude možné bez problémů hrát na čtyřech mobilních stolech a mladí sokoláci budou moci hrát po celý trénink. Děkujeme Královéhradeckému kraji za podporu.

Jan Balcar

VÁNOČNÍ VÝHRA ZA STEŽKY

Tým tvůrců stezek se přihlásil do Vánoční soutěže o paletu minerální vody Ondrášovka. Představili jsme Sokolské stezky zdraví a naše jednota byla vybrána mezi padesátkou soutěžících mezi patnácti vítězi. Minerálky využijeme při našich nejbližších akcích, paleta už čeká v sokolovně na uvolnění restrikcí.

(pš)

PŘEJEZD ORLICKÝCH HOR MEZI SABINOU A DENISEM

Tento způsob zimy zdá se nám poněkud nešťastným, mohli bychom si nad letošní zimou postesknout spolu s klasikem. Žádný sníh, žádný mraz, zato různých orkánů jsme již měli několik.

Ten dosud největší se jmenoval Sabina a přihnal se pouhých pár dnů před termínem, na který jsme letos plánovali tradiční, již 22. přejezd Orlických hor na běžkách. Proto se týden před akcí sešla v restauraci Na Kovárně rada „starších“ našeho Sokola, aby rozhodla, zda se akce bude konat nebo zda to celé odpískáme. Já jsem byl spíše pro zrušení akce, protože spolu se Sabinou měla přijít velká obleva, takže reálně hrozilo, že nebude na čem přejezd absolvovat. Ukázalo se ale, že stáří má i své výhody, protože naši kmeti jen pokývali hlavami a prohlásili, že už bylo hůř a předpověď na dny těsně před přejezdem je příznivá. Takže bylo rozhodnuto. Musím sebekriticky prohlásit, že jsem se mýlil a zkušeni sokolové měli pravdu.

A tak v sobotu 15. února 2020 přesně v devět hodin vyrazily dva autobusy na parkoviště na Šerlichu. Celkem se přejezdu aktivně zúčastnilo 61 běžkařů, takže autobusy nebyly ani zdaleka plné. Proč nás jelo letos výrazně méně než v předchozích dvou letech, se můžeme jen dohadovat, ale svou roli určitě hrálo jak nejisté počasí, tak i obava z náročnosti trati, protože nebylo kde trénovat. Pod Šerlichem již dopravu řídili policisté, protože parkoviště bylo beznadějně ucpané. Ve spěchu jsme vyskákali z autobusů, popadli běžky, namazali a vyrazili na trať. Sněhu všude habaděj a jak se ukázalo, byl to sníh, který většině z nás vyhovoval. Do kopců to moc neprokluzovalo a z kopce se zase nemuselo téměř brzdit. Hned v první zatáčce nás čekalo překvapení, když jsme zjistili, že se dá pokračovat dvěma směry. Většina jela po důvěrně známé cestě přímo ke srubu horské služby pod Velkou Deštnou, ale někteří se rozhodli projet novou trasu k rozhledně. Tato běžecká cesta je sice o trochu delší, ale jinak je pěkná, nenáročná a rozhodně stojí za to si ji projet.

Ačkoliv po většinu cesty jsme všichni jeli pouze v malých skupinách, na občerstvovacích stanicích se nás vždy sešlo víc. Probrali jsme aktualitu z cesty, pochválili upravenou trať, krásný sníh a skvělé počasí, kdy prakticky vůbec nefoukalo a také si v legraci postěžovali na ty naše mladé, kteří už jsou zase kdoví kde.

Po vydatné svačině na Pěticestí jsme všichni s novým elánem vyrazili do druhé poloviny cesty. Nebylo divu, že nohy a všelijaké úpony jsme už začínali trochu pociťovat, protože většina z nás letos stála na běžkách poprvé. A jindy obávaný závěrečný sjezd k parkovišti na Panském poli byl letos za odměnu. Měkký sníh nedovolil lyžím se nekontrolovatelně rozjet, prostě paráda.

První autobus odjížděl ve 13.45 a druhý se naplnil již o půl třetí. Na nikoho se nemuselo čekat, takže už za hodinu si všichni pochutnávali v hrádouské sokolovně na skvělé gulášové polévce připravené našimi obětavými sestrami sokolkami.

A co říci závěrem? Bylo to super! Nikomu se nic nestalo, a tak když se večer začal zvedat vítr jako předzvěst dalšího orkánu, tentokrát pojmenovaného Denis, mohli jsme se jen usmívat, jakou jsme to letos měli kliku a všechno nám tak krásně vyšlo.

Pavel Sobotka

Zahájení akce na náměstí v Novém Hrádku

INSPIRACE ZE SOKOLA V JASENNÉ

KORODĚJNICE

Koronavirová krize zasáhla nejen chod celé společnosti, ale odhalila i charakter každého z nás. Proto patří díky každému, kdo nepodléhal panice a nadále zajišťoval služby, které jsou v běžném životě samozřejmými.

Na oslavu těchto hrdinů všedního dne a zároveň jako „bolestné“ za neuskutečněné plánované jarní akce jsme v prvním možném termínu 30. května 2020 uspořádali **PÁLENÍ KORODĚJNIC**. I přes přísná vládní nařízení se nám podařilo přivítat více než 150 návštěvníků v průběhu celého odpoledne a večera.

Celým odpolednem provázely sestry Z. Polednová a J. Rolečková, které ve svém zábavném programu strhly k tanci a cvičení nejen více než 50 dětí, ale i jejich rodiče. V připravených soutěžích děti získávaly díly pro sestření korodějnice, kterou si pak mohly ozdobit, odnést domů nebo spálit v podvečerním ohni. Děkujeme Všem pořadatelům i zúčastněným za velmi podařené, i když opožděné přivítání jara.

JARNÍ VOLEJBALOVÝ TURNAJ

Na volejbalových kurtech sokolského cvičiště se 6. června uskutečnil **JARNÍ VOLEJBALOVÝ TURNAJ**. Sedm smíšených družstev ze širokého okolí svádělo po celý den boje pod vysokou sítí. I přes velkou domácí fanouškovskou základnu se nakonec vítězem stal tým ze Smiřic. O tom, že nejdůležitějším bylo setkat se a zúčastnit, přesvědčilo večerní posezení, které zpříjemnila kapela Country Harmony.

FALCON CUP

První srpnový den přivedl na trávník našeho cvičiště 9 mužstev malé kopané, připravených utkat se o putovní pohár **FALCON CUP**. Tuto akci pořádáme spolu s Adamem Horákem a již druhý ročník dokázal přilákat mezinárodní účast. Zvýšená konkurence a kvalita bohužel nevyhovovala domácím borcům, a tak pohár pro příští rok získali do opatrování hráči AC AERO Hradec Králové, kteří dokázali ve finále přehrát mužstvo bývalých talentů NIC MOC Rychnov nad Kněžnou. Třetím na stupních vítězů byl tým KORKY Smiřice. Čest Jasenné zachraňovala hvězda domácích Miroslav Seifert, který se stal nejlepším střelcem turnaje. Celý turnaj provázela dobrá nálada, krásné počasí a uvolněná atmosféra. Proto jedinou kaňkou zůstává, že někteří hosté si přivezli více fanoušků, než dorazilo domácích.

STÁNEK NA CVIČIŠTI

Nečekané uzavření místního pohostinství Na Křižovatce nejen opět utnul provoz badmintonového kurtu v jeho sále, ale zároveň nás přivedlo k myšlence letního provozu stánku na cvičišti, jako službu pro žiznivou veřejnost. Téměř lidové ceny, výhodné umístění a ochota nadšených dobrovolníků ve velmi krátké době přivedla nejen milovníky zlatavého moku, ale i často celé rodiny, což umožňovalo společenská setkání, tak potřebná v dnešní době plné zákazů a karantén. Stánek byl tak oblíben, že bude velmi těžké odolat pokušení příští rok znovu neotevřít.

Celý provoz stánku vyvrcholil pomocí SDH Jasenná při pořádání Zlaté hodinky. Hlad po kulturním vyžití a možná i strach před nadcházející koronavirovou naplnil cvičiště nebývalým počtem návštěv-

Korodějnice

níků, takže i přes veškerou snahu obsluhy se občas vytvořila malinkatá fronta žiznivců. I přes tento drobný nedostatek vyhodnotila většina zúčastněných i pamětníků Zlatou hodinku jako nejlepší v historii, a tak podobný způsob pořádání zůstává inspirací pro příští léta.

PÁRKOBANÍ

S letošním uplakaným létem jsme se rozloučili při **PÁRKOBANÍ**. Jak napovídá název, celé odpoledne bylo provoněno u nás tak oblíbenou uzeninou. Soutěží v jejím pojídání se nakonec nejrychleji prokousal David Hynek a zaslouženě si převzal soudek piva darovaný společností TRIO. Protože nejen párky živ je člověk, mohli si všichni návštěvníci užít projíždky na koních, skákací hrad, zakoupit trdelník, vyzkoušet různé indiánské hry nebo funkční model historické hasičské stříkačky, nedávno zakoupené místním SDH. Podvečer zpestřil svým vystoupením pro děti i dospělé **QOUZELNÍK DEJF**. Celé odpoledne se mohlo uskutečnit jen díky finanční podpoře Obce Jasenná a CNC obrábění DUBEN.

PODZIMNÍ VOLEJBALOVÝ TURNAJ

Následující sobota 5. září patřila 12. ročníku volejbalového turnaje smíšených družstev **O POHÁR STAROSTY SOKOLA**. V téměř komorní atmosféře se přes pět zbývajících družstev přehnal hráči a hráčky z nedalekých Smiřic a opět vyplenili domácí kurty. Možná svým vítězstvím trochu pokazili chuť na loučení s letní sezonou, ale určitě dodali motivaci pro přípravu na tu příští.

MIKULÁŠSKÁ JÍZDA

Letošní nejistá situace kolem koronaviru COVID 19 přinutila, k lítosti rodičů i dětí, sokolskou Mikulášskou družinu vynechat návštěvy domácností a obcí pouze projela. V doprovodu reprodukováných koled Mikuláš pozdravil všechny zvědavce, pokynul jim a doufá, že se příští rok bude moci plně vrátit k tradicím.

Martin Slánský, starosta

Párkobraní

QOUZELNÍK DEJF

17. ROČNÍK PŘEBORU ŽUPY PODKRKONOŠSKÉ V PŘESPOLNÍM BĚHU

Tradiční přebor Sokolské župy Podkrkonošské–Jiráskovy v přespolním běhu uspořádala 26. září 2020 T. J. Sokol Nový Hrádek. Závod se konal na polních cestách a loukách v okolí místního kina a velká část byla vedena po horním úseku lyžařské sjezdovky.

Předpověď počasí byla téměř hrozivá – bude pršet a pokud nebude pršet, bude lejt. Navíc byl letošní ročník výrazně ovlivněn pandemií koronaviru. A tak se, i když se na župní přebor předběžně přihlásilo 75 závodníků, organizátoři obávali, zda vůbec někdo dorazí. Opět se však ukázalo, že sokoly jen tak něco neskolí a na start nastoupili nejen téměř všichni předem přihlášení závodníci, ale i několik dalších, takže se jich ve 12 kategoriích na startovní čáru nakonec postavilo rovných osmdesát. Nejvíce borců a borkyň přijelo ze Sokola Dvůr Králové nad Labem – celkem 36, dále 15 z Úpice, 14 bylo domácích

z Nového Hrádku, 13 závodníků dorazilo z Náchoda a po jednom z Jaroměře a Hronova.

Velkou výhodou pořadatelů je vynikající spolupráce s městysem Nový Hrádek, který mimo jiné zdarma zapůjčil místní kino, kde měli závodníci i pořadatelé skvělé zázemí. A ne dosti na tom – kdo zrovna neběhal, mohl se podívat na pohádky, které na plátno pouštěl místní promítač pan Řehák, za což mu patří velký dík.

Přes nepřízeň počasí se podařilo upravit a udržet tratě o délce od 180 m pro ty nejmenší až po 1 400 metrů pro dorost a dospělé v relativně dobrém stavu. Závodníci

byli opatrní a vzájemně ohleduplní, takže až na jedno odřeného koleno neměl naštěstí přítomný lékař MUDr. Soukup žádnou práci.

Všechny kategorie měly své vítěze, ale letos lze říci, že opravdu vyhráli všichni. Nejen ti, kteří závod doběhli, ale i ti, kteří je doprovázeli a také rodiče dětí, kteří se nebáli své ratolesti k závodům v této nelehké době pustit.

A organizátoři? Ti se jen usmívali, když ze všech stran slyšeli chválu, že našli odvahu v této době závody uspořádat. A nejspíš je přítom ani napadlo, že vlastně jen navázali na odkaz svých předků, kteří se v roce 1939 po okupaci Československa Německem se jako jediní v republice nebáli uspořádat sokolský slet.

Pavel Sobotka, ředitel závodu

Výsledky:

Předškolní žákyně

1. Ema Hažvová, Dvůr Králové
2. Ela Beková, Nový Hrádek
3. Veronika Beranová, Dvůr Králové

Předškolní žáci

1. Ondřej Seifert, Dvůr Králové
2. Jan Flégel, Dvůr Králové
3. Timotej Pícha, Úpice

Předžáci

1. Daniel Voborník, Dvůr Králové
2. Jan Seifert, Dvůr Králové
3. Patrik Rýdlo, Náchod

Předžákyně

1. Kaja Kraczmarek, Náchod
2. Nela Struhařová, Náchod
3. Radka Machová, Úpice

Mladší žákyně I

1. Barbora Zelená, Náchod
2. Anna Veinertová, Úpice
3. – 4. místo Anna Beranová, Kateřina Schreiberová, Dvůr Králové

Mladší žáci I

1. Josef Bek, Nový Hrádek
2. Tomáš Sychrovský, Nový Hrádek
3. Jonáš Dušek, Dvůr Králové

Mladší žákyně II

1. Lucie Růčková, Náchod
2. Tereza Grusová, Dvůr Králové
3. Anežka Holanová, Dvůr Králové

Mladší žáci II

1. Tomáš Erban, Dvůr Králové
2. František Šturm, Dvůr Králové
3. Matěj Holan, Dvůr Králové

Starší žáci

1. Šimon Veinert, Úpice
2. Vojtěch Šitina, Úpice

Starší žákyně

1. Josefína Šturmová, Dvůr Králové
2. Anežka Šebková, Dvůr Králové
3. Kristýna Zelená, Náchod

Dorostenky a ženy

1. Kateřina Kubičková, Dvůr Králové
2. Martina Kubičková, Dvůr Králové
3. Eliška Mesnerová, Úpice

Dorostenci a muži

1. Daniel Hojný, Dvůr Králové
2. Marcel Beran, Dvůr Králové
3. Vojtěch Sobotka, Nový Hrádek

ŽUPNÍ PŘEBOR V ZZZ

Jako každý rok, tak i letos se v říjnu uskutečnil další ročník župního přeboru v zálesáckém závodu zdatnosti. I v této nelehké době, omezené vládními opatřeními, se podařilo za zvýšených hygienických opatření tento závod uskutečnit. Do již vyzkoušeného prostoru v autocampu v Radči, se v sobotu 10. října 2020 sjelo šest sokolských hlídek pouze z domácí jednoty. Běžecy okruh se svými stanovišti byl vyznačen v okolí kopce Velbaba. Na běžecy okruhu, který byl

vyměřen na 4,2 km, bylo vyznačeno 14 stanovišť z pobytu v přírodě (poznávání dřevin, bylin, zvířat, hody na cíl, uzlovací technika, šifrovací dovednosti, mapové značky a další). Jednotlivé tříčlenné hlídky byly rozděleny do dvou kategorií. A to do kategorie žactva a kategorie dorostu. Po doběhnutí poslední hlídky a vyhodnocení všech vědomostí bylo stanoveno pořadí. V kategorii žactva skončila na 1. místě hlídka Sokola Úpice ve složení: Mesnerová Kateřina, Gott-

steinová Magdaléna a Fialová Magdaléna. V kategorii dorostenecké skončila na 1. místě rovněž úpická hlídka ve složení: Justová Adéla, Nosková Kateřina a Vylíčilová Viktorie. Všichni zúčastnění obdrželi diplom a hlídky na prvních třech místech medaile. Než se vše vyhodnotilo, bylo pro závodníky a rozhodčí připraveno drobné občerstvení. Na závěr se sluší poděkovat všem, kteří se o hladký průběh závodu zasloužili. Vítězné hlídky budou reprezentovat naši jednotu a župu Podkrkonošskou–Jiráskovu na republikovém finále v Třebíči v květnu 2021.

Martin Just

KARNEVAL VE STARÉM MĚSTĚ

Ze sokolského karnevalu se ve Starém Městě stává již tradice. Příjemná akce pro malé, menší i ty nejmenší se uskutečnila 29. února 2020 v místní sokolovně. Mnohé děti mají toto sportoviště jako svoje domovské, neboť docházejí na některý odpolední kroužek, ať již na cvičení rodičů s dětmi

nebo do některého z oddílů minivolejbalu. Tato akce však byla přístupná široké veřejnosti a byl o ni nemalý zájem. Na ploše se prohánělo něco přes 70 masek.

Děti plnily různé úkoly a získávaly tak knoflíky, které pak sloužily jako penízky k nákupu cen v tombole. Každý si odnesl něco

pěkného či dobrého. Starší členové oddílů již pomáhali s organizací. Součástí programu bylo též taneční vystoupení skupiny No Princess pod vedením E. Poláškové. Nechybělo ani vyhlášení nejkrásnějších masek. Jelikož bylo velmi těžké vybrat ty nejzdařilejší, rozšířila porota počet ohodnocených, a nakonec vyhlásila pět menších dětí a pět větších.

Bylo to velmi příjemné odpoledne.

(ph)

TÁBOR SE ODEHRÁL VE STYLU HOLLYWOODU

Titanic, Vykoupení z věznice Shawshank, Piráti z Karibiku, Hledá se Nemo nebo Jak vycvičit draka – do těchto filmů a mnoha dalších se podívaly děti za na sokolském táboře Ježkov. V termínu od 18. do 31. července uspořádala už 28. ročník jednota ze Dvora Králové nad Labem.

Tentokrát děti provázelo téma Hollywood mého trháku a zažívaly příběhy filmových a každé ráno se probudily do jiného známého hrdinů. Vedoucí v pořádání tradičního tábora

neodradily ani komplikace, které tábor minulý rok provázely.

Nejprve kolem tábořiště vykáceli les kvůli kůrovci a stala se z něho paseka. Následně přišla epidemie koronaviru a od začátku března nouzový stav. Bylo nejisté, zda tábory budou povolené. Na chvíli tak utichly i přípravy. Jakmile svítla naděje, hned se vedoucí vrhli do práce. A aby toho nebylo málo, na budovu v tábořišti spadl na začátku května velký buk a zahalil střechu do větví i s listím. Vedoucí se ani na chvíli nevzdali a všechny nezdary vyřešili.

V druhé polovině července se tak z tábořiště ozýval smích. Děti si užívaly hry, soutěže a čas na čerstvém vzduchu v přírodě. Navíc se i naučily, jak se tvoří film, přes napsání scénáře, vytvoření kostýmů, režirování až k práci kameramana a střihače. V etapových týmech, které tentokrát představovaly hollywoodská studia, dokonce natočily vlastní filmy. Ty se dočkaly velkolepého promítání na bílém plátně v ježkovském letním kině. Akademie filmového umění a věd měla velmi těžkou práci v hodnocení. Nejvyšší ocenění si nakonec odnesl snímek Výprava do neznáma od studia Paramount.

Sokol Dvůr Králové

ZLATÁ HOREČKA VE STUDNICI

I přes nepříznivou situaci v letošním roce se nakonec přece jen uskutečnil již 26. letní sportovní tábor T. J. Sokol Úpice, a to od 16. do 29. 8. 2020. Lokalita všem velmi známá, kterou je táborová základna ve Studnici u Jívky, se stala na 14 dní naším útočištěm.

Do těchto končin panenské přírody se z Úpice vydalo 27 sokolských dětí a 10 lidí personálu. Zlatá horečka ve Studnici vypukla 16. srpna. A proč zrovna Zlatá horečka? Právě tak se totiž jmenovala celotáborová hra na motivy povídek Jacka Londona, kterou pro děti připravili vedoucí. Během této hry se staly z jednotlivých dětí zlatokopecské party, které měly za úkol vydělat si nejdříve dostatek dolarů v jednotlivých soutěžích a hrách na nákup potřebného vybavení. Jakmile bylo veškeré vybavení zakoupeno, vypukl nelibostný boj s časem, za který si museli jednotlivé party zabrat ten nejlepší claim, na kterém potom mohli rýžovat zlato. Drsná a nehostinná

příroda Aljašky ale dala všem pořádně zabrat. Nebylo snad jediného zlatokopa, který by neměl nějakou bolístku či odřeninu. Vydělané peníze z jedné hry dokonce mohli zlatokopové zhodnotit návštěvou casina, kde se pouštěli do zajímavých hazardních her. Všichni nakonec dorazili až k poslední etapě, kde zaslouženě získali veliký valoun zlata, naplněný různými sladkostmi. Mimo tuto hru byl tábor naplněn spoustou dalších menších her a soutěží, ve kterých se účastníci v jednotlivých týmech nebo jako jednotlivci utkávali.

Za zmínku rozhodně stojí běhaný biatlon, poznávání souhvězdí, uzlovací závod, lezení do lodního koše. V druhé polovině tábora vedoucí připravili pro děti vysoké lanové překážky, na kterých si každý mohl vyzkoušet svoji odvahu a zručnost. Předposlední den pak v dopoledních hodinách proběhla jako již tradičně polní hra POŠTA a odpoledne táborová olympiáda, včetně vztyčení olympijské vlajky a zapálení olympijského ohně. Podle vyjádření jednotlivých dětí tábor velmi rychle uběhl a při loučení se již všichni táborníci těšili na rok příští. Tábor se uskutečnil za podpory Města Úpice. Takže za rok se sejdeme na táboře zase.

Martin Just, hlavní vedoucí

ATHÉNSKÝ ŠPLH V NOVÉM MĚSTĚ NAD METUJÍ

Již XVI. ročník výjimečných závodů ve šplhu na čtrnáctimetrovém laně „Velká cena Nového Města nad Metují v athénské šplhu“ se konal v neděli 21. června 2020 na Husově náměstí v Novém Městě nad Metují.

Obdivuhodné výkony na 14m laně

Záštitu nad tímto závodem pořádaným Tělocvičnou jednotou Sokol Nové Město nad Metují převzalo již tradičně Město Nové Město nad Metují.

Za podmračeného, ale relativně teplého počasí, vidělo početné publikum patnáct závodníků, kteří úspěšně anebo neúspěšně zkoušeli vyšplhat bez přírazu po laně do výšky 14 m. Deset borců tuto extrémní výšku vyšplhalo. Z vítězství se radoval Martin Vacek T.J. Sokol Libčice nad Vltavou, který vyhrál s velice pěkným časem 14,63 s. Na druhém místě skončil Patrik Valut z klubu Sokol Praha-Libeň v čase 15,06 s, na třetím místě v čase 15,96 s se umístil Adam Novotný z klubu Sokol Praha-Libeň. Domácí závodník Martin Matěj skončil na 6. místě v čase 19,34 s.

V první části programu diváci viděli závody dívek na třímetrovém laně, kde zvítězila Kateřina Schreiberová z T. J. Sokol Dvůr Králové nad Labem s časem 7,98 s. Závody mládeže a dorostenců na laně dlouhém 4,5 m vyhrál Ondřej Klíč T. J. Sokol Brno 1 s časem 3,68 s. V kategorii dorostenky a ženy nejrychleji vyšplhala na stejně dlouhém laně (4,5 m) Jana Hurdálková z T. J. Sokol Dvůr Králové nad Labem s časem 7,90 s. V závodech pro veřejnost na 4,5 m dlouhém laně zvítězil Josef Vrábel

z klubu ASPV Nové Města nad Metují s časem 4,78 s.

Tento unikátní závod by se nemohl konat bez podpory dalších partnerů a sponzorů, kterým děkujeme. Akce se uskutečnila za finanční podpory Královéhradeckého kraje.

Martin Mach, ředitel závodu

Jana Hurdálková v akci

Desítka mužů, kteří vyšplhali do výšky 14 m bez přírazu

ÚPIČTÍ SOKOLOVÉ NA HORÁCH

Poslední únorový víkend od 28. 2. do 1. 3. 2020 se úpičtí sokolové vydali na zimní lyžařský pobyt do Krkonoš. Již se stalo tradicí,

že trenéři se svými svěřenci měli jako základnu objednanou chatu Sokolka v Javořím dole. V pátek byl sraz v 17 hod v Peci pod

Úpičtí na svahu

Sněžkou. Kolem sedmé hodiny již byli všichni na chatě a začal čilý ruch. Večerní program spočíval v zábavných hrách, u kterých jsme se královsky pobavili. Druhý den ráno začal rozcvičkou na nově napadaném sněhu. Po snídani jsme se všichni vydali na sjezdovku, kde jsme se oddávali sjezdovému lyžování. Celé dopoledne drobně chumelilo a podmínky byly stále lepší a lepší. Stejný program byl naplánován i na odpoledne. Odpolední lyžování bylo opět skvělé a všichni si ho užívali plnými doušky. Večer proběhla logická detektivní hra a samozřejmě nesmělo chybět i venkovní ježdění na čemkoli. V neděli bylo na programu opět sjezdové lyžování, i když se oteplilo a sněhové podmínky nebyly úplně ideální. Po obědě již jen úklid a návrat už za deště domů. V každém případě to byl jeden z nejlepších víkendů, co se počasí a sněhových podmínek týče. Všichni si ho plně užili a již se těšíme na příští zimní sezónu, kdy snad vyrazíme na hory znovu.

Martin Just, náčelník T.J. Sokol Úpice

SOKOLOVNA VE VLKOVĚ S NOVÝMI OKNY

Díky dotační podpoře Královéhradeckého kraje a finanční spoluúčasti spoluvlastníka objektu, kterým je Obec Vlčkov, dokončili před Vánoci výměnu dožívající kopilitové stěny za nová okna v sokolovně ve Vlčkově. „Kopilicity z roku 1976 byly na mnoha místech popraskané, na několika místech i proražené, do objektu i zatékalo. Na výměnu byl opravdu nejvyšší čas, jednalo se už o havarijní stav,“ uvedl starosta Tělocvičné jednoty Sokol ve Vlčkově Zdeněk Krejčí.

Akci provedla firma ZTL CONSTUCT CZ, s. r. o. Zlín za celkovou částku 376 951,30 Kč, kterou spoluvlastníci objektu uhradili v poměru svých majetkových podílů. Tělocvičná jednota Sokol Vlčkov na akci obdržela dotaci na investici od Královéhradeckého kraje z programu 20SPT10-0013 ve výši 135 000 Kč.

Sokolovna ve Vlčkově (obec má 390 obyvatel) je využívána po sedm dní v týdnu i o prázdninách, kdy se tady pořádají například letní tábory. Týdně projde tělocvičnou

s moderním zázemím, jaké nemají ani mnohá města, až 300 cvičících. Sokol Vlčkov je v průběhu roku pořadatelem i mnoha kulturních a sportovních projektů, které jsou určeny pro širokou veřejnost.

(hr)

KRÁLOVÉHRADECKÝ
KRAJ

Nová okna ve vlčkovské sokolovně

OPRAVA ČESKOSKALICKÉ SOKOLOVNY = JĚ HOTOVO

Po mnohaletém úsilí se podařilo získat finance na opravu sokolovny v České Skalici, otevřené 20. května 1928. Umožnily to dotace a dary MŠMT, Královéhradeckého kraje, města Česká Skalice, Sokolské župy Podkrkonošské–Jiráskovy a také nasporené finance T. J. Sokol Česká Skalice.

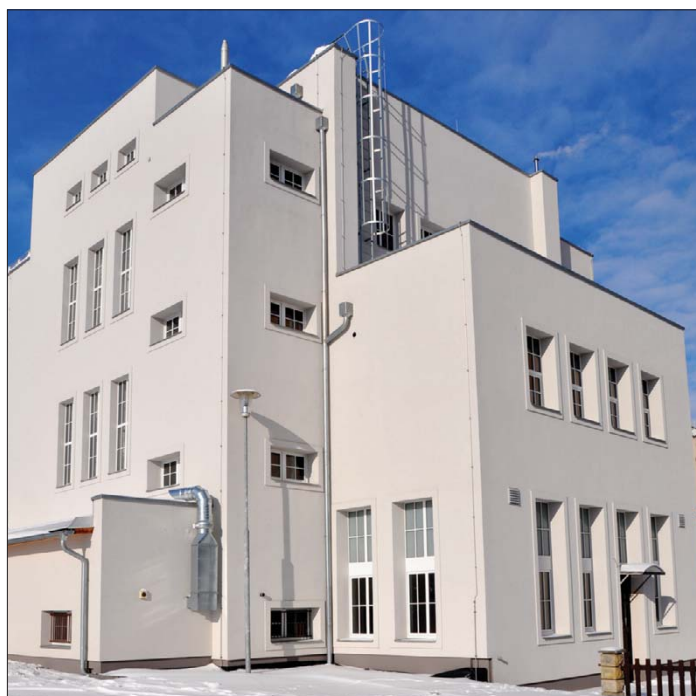
Celková částka na rekonstrukci v rámci těchto dotací činila úctyhodných 19 571 290 Kč. Zakázku získala ve výběrovém řízení firma Kerson spol. s.r.o. a od června do prosince proběhla výměna všech 140 oken, udělala se nová střecha, sokolovna se zateplila a dostala novou omítku. Ve velkém sále je nově instalované odvětrání s rekuperací tepla. Protože během rekonstrukce střechy došlo kvůli přívalovému dešti k velkému zatečení do malého sálu (tělocvičny) a zničila se parketová podlaha, bylo nutné objednat zhotovení nové podlahy a zajistit výmalbu sokolovny. Různých brigád při vyklizení, úklidu či vybourání zničené podlahy se zúčastnila celá řada sokolů.

Největší zásluhu na tom, že k rekonstrukci sokolovny došlo, má starosta jednoty Vladimír Fischer, nenahraditelným pomocníkem mu byl br. Pavel Šrůtek. Patří jim velké poděkování všech sokolů, ale i občanů České Skalice. Ve městě, které na rekonstrukci přispělo částkou 6 mil., Kč je totiž sokolovna jediným sálem pro pořádání plesů a dalších kulturních akcí.

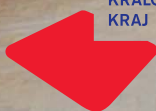
Sokol Česká Skalice

Původní stav

KRÁLOVÉHRADECKÝ
KRAJ

NOVÉ VENKOVNÍ SPORTOVIŠTĚ V NOVÉM HRÁDKU

Zbrusu nový venkovní areál za 10 084 388 Kč vybudovala za půl roku sokolská jednota v Novém Hrádku. Dobře připravenou stavbu se podařilo rychle zrealizovat díky dotaci od MŠMT ve výši 7 059 071 Kč. Skutečné náklady však byly ještě o více než 3 miliony korun vyšší.

„Sportoviště v bezprostředním sousedství sokolovny jsou vyprojektována jako univerzální. Víceúčelové o rozměrech 21 x 40 m a plážové hřiště o rozměru 18 x 32 m (s vrstvou písku 30 cm) jsou použitelná i pro mistrovská utkání, protože splňují soutěžní rozměry pro některé sporty. U sokolovny také přibyla atletická rovinka s umělým povrchem v délce 60 m, doskočiště pro skok daleký a tzv. hrazdová klec, která je v podstatě venkovní posilovnou a umožňuje fitness i silový trénink. Místní se pak těší zejména na založení oddílů tenisu. Vše bylo navrženo velmi promyšleně, aby nás nezatěžovaly zbytečné náklady na provoz. Nemuseli jsme tak stavět jakékoli objekty zázemí, jako například šatny, WC a sprchy, sklady objemnějšího materiálu apod. To vše už máme hotové v nově zrekonstruované sousední sokolovně,“ uvedl Jeroným Holý, místostarosta zdejší sokolské jednoty.

Nový areál tak bude sloužit nejen zdejším sokolům, ale i mateřské a základní škole i dalším zájemcům z řad nejen místních obyvatel. Obdobný komplex sportovišť totiž v Novém Hrádku ani v jeho okolí nenaleznete. Budoucí provoz bude zajišťovat přímo T. J. Sokol Nový Hrádek, na částečný úvazek by se měl o sportoviště starat správce areálu.

Na podzim se také po několika letech podařilo dokončit dostavbu části novohrádecké sokolovny za jevištěm, na kterou jednotě přispěl dotací Královéhradecký kraj. Kromě potřebného zázemí se tady podařilo vybudovat i prostornou posilovnu.

Zdejší tělocvičná jednota patří k neaktivnějším v naší župě, a proto se jistě jejich početná sokolská rodina, která v současnosti čítá na 260 členů, v brzké době ještě rozroste. Poděkování za spolupráci patří také městysovi Nový Hrádek, který jednotu dlouhodobě finančně podporuje i členům jednoty, kteří se neváhají podílet na zajištění dofinancování investičních akcí ať už formou darů nebo půjček.

KRÁLOVÉHRADECKÝ
KRAJ

Helena Rezková

Prostor za jevištěm v sokolovně

Celkové náklady	1 083 658 Kč
Dotace Královéhradecký kraj	800 000 Kč
Vlastní prostředky	283 658 Kč

Venkovní areál

Celkové náklady	10 084 388 Kč
Dotace MŠMT	7 059 071 Kč
Vlastní prostředky	3 025 317 Kč
(půjčky a dary členů + předpoklad 400 000 Kč dotace od ČOS)	

V září byla výstavba v plném proudu

Běžecská dráha s doskočištěm

Pohled na dokončený venkovní areál a sokolovnu. Foto Petr Lemfeld

VLKOVSKÉ PŘÁZDNINY A DALŠÍ AKCE V MALÉ OBCI

Také sokolská jednota ve Vlkově se musela v roce 2020 potýkat s nepříjemným omezením činnosti v důsledku světové pandemie. Přesto ale bude na co vzpomínat.

O víkendu 22. a 23. února jsme ještě neušili, co nám nadcházející rok připraví. Proto jsme se nerozpakovali uspořádat jak

Šibřinky – maska Gábiny Koukalové

sobotní Sokolské šibřinky pro dospělé, tak druhý den dětský karneval. Vlkovské ženy se tady ukázaly jako vizionářky – zdařilá maska „koronatýmu“, kterou dovedly k dokonalosti rozdáváním roušek, používáním dezinfekce apod. se do měsíce bohužel stala skutečností. Jak by se nám tehdy roušky, kterými jsme se celý šibřinkový večer bavili, hodily v běžném životě! Nicméně se mnohé z žen i v naší obci do měsíce opravdu pustily do šití roušek. Nejpilnější švadlenkou se stala manželka našeho starosty Sokola Monika Krejčová, která obětavě šila stovky kusů zdarma pro vlkovské občany a na podzim pak i pro nemocnici v Náchodě.

Před prázdninami jsme se mohli trochu nadechnout, a tak jsme si troufli uspořádat další z našich tradičních akcí – Vlkovské prázdniny. Obratem se přihlásilo 25 dětí a dodnes vzpomínají na společně prožitý týden plný sportu, her a tvoření. Letos si třeba každý hned první den barvy na textil „vy-

maloval“ svoji kšiltovku, vyráběli jsme rámečky na fotografie, jedno odpoledne strávili na loděnici na Úpě. Krásný půlden dětem připravili u rybníku vlkovští hasiči. Koncem týdne se děti vydaly na přírodovědnou procházku do okolí Vlkova, hráli jsme šipkovou, zdobili perníčky a prožili jsme společně mnoho dalších dobrodružství. A každý den trávil několik hodin při bohatém sportovním vyžití v naší sokolovně. Tak hlavně, abychom mohli tuto krásnou akci opakovat i v dalších letech.

Helena Rezková

Monika Krejčová šije roušky

Korona tým

Vlkovské prázdniny – vyrábíme fotorámečky

Vlkovské prázdniny – loděnice na Úpě

Hasičské odpoledne u rybníku

JAROSLAV TOMANEC MISTREM EVROPY

Po lednové operaci kyčle podal během roku další pozoruhodné výkony Jaroslav Tomanec ze Sokola Žiřeč, který naší župu a svoji sokolskou jednotu již mnoho let reprezentuje v silovém trojboji.

V otevřené mezinárodní soutěži Extrifit, která se konala 8. srpna 2020 v Otavčovicích na ranči Lucie Bílé, obsadil krásné 3. místo, když v kategorii nad 50 let závodil se siláky

mladšími o 20 let. V mrtvém tahu tady zdolal 155 kg a zopakoval tak svůj nejlepší výkon z roku 2019.

Dalším závodem bylo Mistrovství Evropy na Slovensku, které se konalo v termínu od 2. do 4. září 2020 v Trnavě. V kategorii 75-79 let zvítězil, protože už neměl jiného soupeře. Přes potíže se zády tady dal v mrtvém tahu 150 kg. Výbornou formu pak potvrdil 3. října

v Poháru Trutnova, kde v kategorii nad 50 let vyrovnal svůj letošní nejlepší výkon 155 kg a skončil na bronzovém stupínku. I tady mu byli soupeři muži podstatně mladší.

Díky výbornému zázemí, které má v posilovně sokolovny v Žirči věří, že se navzdory uzavřeným vnitřním sportovištím dokáže dobře připravit na další závody i v roce 2021. Jaroslavu Tomancovi přejeme do dalších let ještě mnoho sportovních úspěchů na domácí i mezinárodní poli.

(hr)

Jaroslav Tomanec, mistr Evropy 2020

T. J. SOKOL NOVÉ MĚSTO ANEB PŘÍBĚH JEDNÉ ŠATNY

Letošní rok je zvláštní tím, že je ovlivněn koronavirovou epidemií. Do jarních prázdnin vše probíhalo tak jako jiné roky a pak jsme byli postaveni před problém zavřených sportovišť. Po krátkém nádechu v letních měsících jsou sportoviště od října opět zavřena.

Nelehká situace nám však nevzala elán do rekonstrukce jedné šatny v suterénu. Šatny, kde jsme často slyšeli rodiče říkat: „Tady to vypadá stejně jako před mnoha lety, kdy jsem sem chodil(a) cvičit.“ V druhé polovině června došlo k vystěhování šatny a přilehlého skladu cvičebních pomůcek. V červenci se otloukly všechny omítky a prostor se vyčistil. Začátkem srpna nastoupila firma, která celý prostor obložila sádkokartonom včetně nezbytného odvětrávání stěn. Zároveň bylo nutné zkoordinovat výměnu oken, demontáž a po ukončení znovu montáž radiátorů a v neposlední řadě zajistit

novou elektroinstalaci. Nakonec se celý prostor vymaloval. Všechno se povedlo udělat do konce prázdnin. Během podzimu se šatna vybavila novými věšáky, lavičkami a skříněmi na cvičební pomůcky, a to díky kolegům z organizace Sport pro všechny, kteří šatnu využívají.

V říjnu jsme brigádnicky vybudovali krátký zkušební „pumptrack“ pro horská kola, který najdete v horní části sokolského areálu. Je určen především pro starší děti, ale vyzkoušet si jej mohou i dospělí.

Závěrem mi dovoluji vám popřát mnoho zdraví a elánu do roku 2021 a doufám, že z hlediska sportování bude lépe. Děkujeme všem partnerům za podporu, zejména Městu Nové Město nad Metují, Královéhradeckému kraji, MŠMT a ČOS.

Martin Mach, starosta

Původní stav

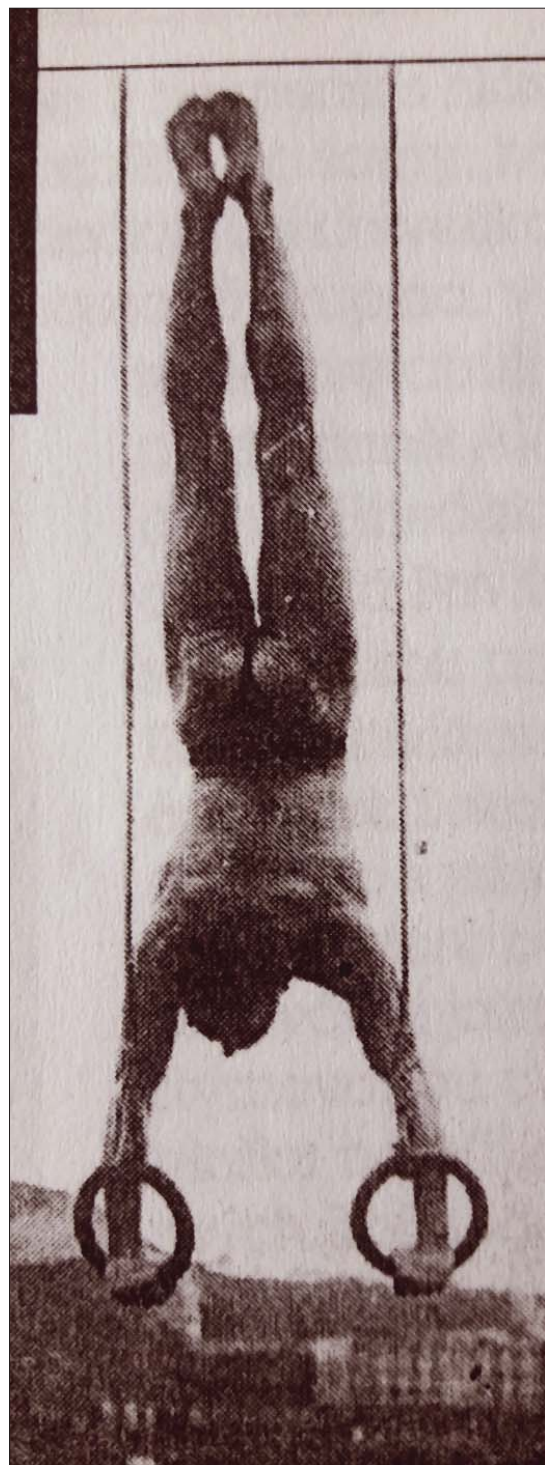
Šatna po rekonstrukci

VZPOMÍNKA NA BRATRA CHRPU, 25 LET STARÁ

Na Dušičky v roce 1994 jsem šla jako obvykle se svými prarodiči. Byla to vždy příjemná procházka spojená s vyprávěním rodinných historek, setkáváním dávných známých, kteří už dávno bydlí mimo Dvůr Králové a zastavili se, aby si zavzpomínali na své předky a zapálili jim svíčku.

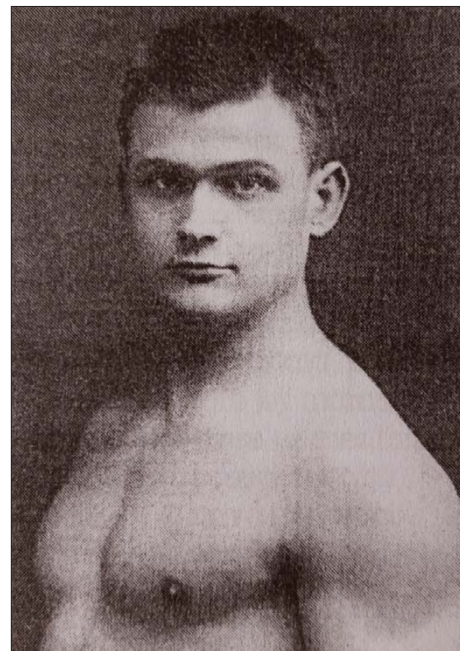
Prarodiče a hodně jejich známých žili v roce 1994 prvním porevolučním všesokolským sletem. Však na něm babička také potřetí v životě cvičila. Poprvé to bylo v roce 1938 na X. sletu jako dorostenka, podruhé na XI. sletu v roce 1948 jako budoucí maminka a po čtyřiceti letech se vrátila na Strahov jako členka skladby Věrná garda. Všechny ty její dávné známé, spolužáky a bývalé sokoly zajímalo, jaké to na sletu bylo, takže se dušičková vycházka protahovala.

Najednou slyším ženský hlas, který říká: „Strejdo, támhle je paní Vítová, to je taky sokolka!“ Kouknu se za hlasem, kde starší manželé doprovází velmi starého pána, který však kráčí vzpřímeně a teď už si prohlíží babičku. A začne se vyptávat: „Kdo u nás v Sokole udělá na bradlech – ten prvek už jsem za ty roky zapoměla...“ A babička se obrací na mě: „Asi nikdo, Pavlíno, víd?“ Starý pán si mě prohlíží a zahájí rozhovor se mnou: „Ty seš Pavlína? Co píše do Královédvorských listů?“ Od té chvíle už se baví jen se mnou. Vzpomíná, rozpráví, ožívají vzpomínky šedesát, sedmdesát let staré. Dozvídám se, že má čtrnáctidenní školu v Tyršově domě, že ho vedl bratr Franta Erben, jeho druhý táta. Vzpomíná na uličnictví, které provedl v Moravském krasu, když na zábradlí nad Macochou udělal stojku, byl vyveden. Povídá a povídá, věkový rozdíl sedmdesáti let mezi námi mizí. A najednou mi říká: „A vzpomínáš, jak v roce 1932 byla Vlasta Děkanová ...“ „Ne, nevzpomínám...“ Vracíme se do reality. Následovalo pozvání od Bohuslava Chrpy, bývalého cvičitele a činovníka Sokola, člena jezdeckého odboru, vynikajícího gymnasty.

Gymnasta na kruzích

Návštěvy u bratra Chrpy byly nezapomenutelné. Na zahradě stará hrazda, na níž cvičil ještě v sedmdesáti. A jeho vyprávění plně jiskřivých vzpomínek, životní moudrosti a sokolské hrdosti. Nejstarší vzpomínky, jak jeho otec voják dokázal skvěle sešikovat vojáky před samotným císařem Františkem Josefem a byl za to vyznamenán. V mládí měl jedinou formu pohybu – lov motýlů. Teprve když mu Franta Hamáček řekl: „To je toho, přijď se podívat, co umím já!“ Tak přišel do Sokola a byla to láska na celý život. Vzpomínky na sokolské šibřinky, na sokolské závody, na kterých získával vavříny, na cvičení bojových umění džiu džitsu, na Bedřicha Šupčíka, se kterým se sešel v Tyršově domě a na zbožňovanou Vlastu Děkanovou, naši vynikající gymnastku, která se s Bohoušem bavila jako se sobě rovným.

Bohuslav Chrpa

Bohuslav Jan Bedřich Žilimír Chrpa, jak se ten starý hrdý sokol jmenoval celým jménem, měl všechny své vzpomínky uspořádané úhledně v deskách, zapsány drobným kaligrafickým písmem. Celoživotní profese účetního se nezapře. Stejně perfektně měl srovnanou i tu svoji sbírku motýlů.

Povedlo se mi sjednat návštěvu redakce Sokolského věstníku, jejíž redaktorky přijely bratra Bohuslava navštívit a napsat o něm krásnou reportáž. V následujících letech jsme se už bohužel nepotkávali. Ale v mých vzpomínkách zůstane tenhle sokolský frajer napořád.

Pavlína Špatenková

Bohuslav Chrpa v roce 1994

CO NÁM COVID DAL A VZAL SOKOLSKÉ DUŠIČKY

Naší T. J. SOKOL Hronov nám covid v roce 2020 vzal pomyslné klíče od naší sokolovny, kdy jsme ze dne na den museli tělocvičnu uzavřít. Na druhé straně jsme se ještě mohli setkávat v přírodě při našich oblíbených vycházkách po okolí. Nebylo to nadlouho, protože i chození v hojnějším počtu osob bylo také velmi omezeno. Ale přesto dnes vím, i když jsme ve spojení jen telefonickém, že dobrá parta jsme stále. Těšíme se až vše pomine a MY se opět sejdem na značkách v tělocvičně a roušky budeme mít už jen v batohu. Hodně zdraví vám všem.

Hana Dlhopolcová, Sokol Hronov

Tento pozdrav napsala 81letá sokolská cvičitelka seniorek Alena Nováková jako reakci na současnou situaci

Co děláte?

Jak se máte?

Na cvičení vzpomínáte?

U nás v pergole se cvičí,

až to na zahradě fičí!

Jinak už bych byla

jako hruška shnilá.

Budte silní SOKOLI,

ať vás kovid neskolí!

NAZDAR! Všechny zdraví Alena

Alena Nováková

O letošních Dušičkách mě napadlo zapálit svíčku také některým členům Sokola, kteří už nejsou mezi námi. Zastavila jsem se u legendární dvorské náčelnice sestry Valerie Bierové a její setry Gabriely. Obě patřily mezi průkopnice ženského tělocviku, byly cvičitelky a také nadšené propagátorky lyžování. Obě pracovaly v župních funkcích. Valerie, zvaná Vala, dokonce sestavovala skladby na župní sletová vystoupení. Svíčku se sokolským znakem jsem zapálila také další náčelnici Arně Mohrové a jedné z mých prvních cvičitelek Madle Kádové i starostovi Zdeňku Doležalovi, který se zasloužil o přestavbu sokolovny. Od jeho odchodu uplynulo letos již dlouhých 18 let. Poslední svíčky dostali odbojář Jiří Řezníček a také letec Eduard Zbroj. Posledním dvěma jmenovaných jsme letos ve Dvoře Králové odhalili také Kameny zmizelých. Možná i vy vzpomínáte na členy Sokola, kteří už cvičí v nebeské sokolovně.

Pavlna Špatenková

NAŠE ŽUPA V SOKOLSKÉM MAGAZÍNU

Pestré aktivity jednot v naší župě neunikly pozornosti redakce Sokolského magazínu, který se vysílá pravidelně na programu ČT sport každou sobotu dopoledne. Už na podzim jsme ve Dvoře Králové nad Labem natáčeli reportáž k odhalování kamenů zmizelých. Do Dvora zavítali zanedlouho znovu, aby natočili putování po Sokolíkových stezkách zdraví. V Polici nad Metují natočili také medailonek Dana Klimeše.

Dále se natáčelo na Novém Hrádku, kde se zrodila reportáž o rekonstrukci sokolovny a výstavbě nového venkovního sportoviště. Nestor hrádeckého Sokola a zakladatel zdejšího lyžařského oddílu Jeroným Holý starší se pak stal námětem pro jeden z medailonků Sokolského magazínu. Jsem hrdá na to, že mám v župě jednoty, které mohou být inspirací pro ostatní.

Helena Rezková

HRNEČKY SOKOLY POTĚŠILY

Tři varianty keramických hrnečků s potiskem sokolského znaku a loga nechala koncem roku vyrobit naše župa. Každá jednotka dostala dva jako vzorek a mnohé jednoty si pro své členy další přikoupily. Prioritně ale čekají ve skladu jako ceny na župní přebory.

Třeba ve Vlčkově jimi na Štědrý den obdarovali všechny členy nad 70 let a členy výboru jednoty. Sestra Hanka začala po jeho obdržení dokonce psát verše: „Od té chvíle, co mám hrnek, jsem více hrdá na náš spolek. Naplněn punčem od té chvíle jest, bezedný zdá se, všechna čest.“

Pár desítek hrnečků je ještě možné na župě koupit.

Vydává Sokolská župa Podkrkonošská–Jiráskova Náchod v nákladu 1000 ks. Redakce si vyhrazuje právo příspěvků krátit, případně redakčně upravovat. Za věcnou správnost článků odpovídají autoři. Foto: Pavlna Špatenková, Miroslav Špatenka, Eva Špatenková, Jana Sixtová, Vítězslav Burdych, Jan Frýzl, Jan Bartoš, Helena Rezková, Zdeněk Krejčí, Jan Holan, Ludmila Šebestová, Vladimír Fischer, Jana Růžková a archivy sokolských jednot. Redakční uzávěrka 20. 1. 2021. Redakce: hrezkova@seznam.cz, tel.: 725 005 606. Titulní strana: Sokolovna Česká Skalice; Družstvo dorostenek a žen stříbrné na přeboru ČOS v TeamGymu a Kámen zmizelého ve Dvoře Králové.

**SOKOL DLOUHO ZAVŘENÝ JE,
MY VŠAK PŘESTO NELENÍME.
BEZ ROUŠEK A STRESU,
UTÍKÁME K LESU!**

SOKOLÍKOVA POHÁDKOVÁ STEZKA

SOKOLÍKOVA VÁNOČNÍ STEZKA

SOKOLOVÉ V DOBĚ KARANTÉNY

DĚTSKÉ ŠIBŘINKY

Dvůr Králové nad Labem